

Hevesvármegye

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TARSADALMI VÁRMEGYEI LAP.

TARTALOM:

Borby György a Hevesvármegyei Gazdasági Egyesület elnöke a mezőgazdasági ártalmak elhárításáról és az egyesület működéséről.

Dr. Bürtl Menyhért az agrár- és területrendezésről a székelyvárosi iskolában.

Okolicsányi Imre a székelyvárosi jubileuma.

Dr. Petro Kalmán országgyűlési képviselő: a 19. Szentgyörgyi-kongresszusról a székelyvárosi gazdasági állomásról.

A 77 éves Keglovics Gyula gróf ünneplése.

Balogh István a Hevesvármegyei Önkormányzat elnöke a Bors-levélről.

Kristóffy János a székelyvárosi gazdasági titkár a gazdák két nagy problémájáról a székelyvárosi gazdasági állomásról.

A 60-as gyalogezred hőseinek emlékművéi október 16-án a székelyvárosi közparkban.

Az Egri Dalkör ötven éves jubileuma.

Dr. Aiföldi Béla egri ügyvéd: az agrár- és területrendezésről a székelyvárosi iskolában.

Strausz Gyula földbirtokos a gazdák két nagy problémájáról a székelyvárosi gazdasági állomásról.

!/. Hammersberg Elemér: Amerikai impressziók.

J. A. P. Vázlatkönyv. Cirkusz.

Balogh István a Hevesvármegyei Gazdasági Egyesület elnöke a „Hevesvármegye” társaszerkesztője lett.

A pásztfől kereskedők sérelme.

A vármegyei iparosok és kereskedők jogos panasza.

Továbbá más cikkek, beszámolók, hírek a megye minden részéről.

1932. SZEPTEMBER HÓ 15.
III. ÉVFOLYAM. 9. SZÁM.

A kedvezményes vasúti jegyét ne használja föl arra,

hogy saját és a mások szükségletét BUDAPESTEN szerezzék be!

Van Hatvanban elég megbízható iparos és kereskedő. -- becsületbeli kötelesség azokat támogatni!

Káposztás István

étterme és
szállodája
HATVAN.

A vasúthoz vezető út mellett.

GYÖNYÖRŰ, ÁRNYAS
KERTHELYISÉG.

Az okos, takarékos ember

csak nagy fűtőértékű
salak, kő és palamentes
szénrel fűt.

A tatai szén és brikett

ezen kiváló tulajdon-
ságokkal rendelkezik.
Egy próbarend és

BARÁTH ISTVÁNNÁÉ
(Grassalkovich u. 74 sz.)
meggyőző mindenkit gyakori tapasztalás.

VIG FERENC

órák-ékszerész, var-
rógép és kerékpár
kereskedő HATVAN.

Ajánlja dusan felszerelt áru-
jait ugymint órák, ékszerek,
disztárgyak, varrógépek, ke-
rékpár és motorkerékpárok
valamint alkatrészeit.
Kedvező részletfizetésre is kapható.

Bindfeld Márk és fiai részvénytársaság

épületfa kereskedő cégnél
a legmodernebb kivitelű
cementárúk és műkövek
beszerezhetők.

Hatvan. Telefon 30.

„Orion”

első rendű rá-
dió készülékei

Fuchs Lajos

kerületi képviselő
üzletében kapha-
tók. Telefon 108.

Klang Sándor

vaskereskedő.

HIRLING LASZLÓ

ÉPÜLET ÉS MŰBÚTOR
ASZTALOS.

Blumenthal fakereskedő mellett.

Balogh Zoltán

cipészmeister.

Schwarz László

rőfös-, rövid
és
divatáruháza.

Rosenberg

vas-, fűszer-,
csemege ke-
reskedő, ke-
rékpárraktár.

Imre Sándor

CSEMEGE ÜZLETE.
Dr. Lakner-féle ház.

Heller Izsó

illatszert és pipere cikkek.
fotoszaküzlet.
Gallértisztítás, kelmefestés!

BORBÉLY és KRAMMER

HATVAN

TELEFON 80 SZ.
Foglalkozási ágak:
gépjavitó üzem, autó
és gépjárműszerelési cik-
kek árusítása, szik-
vizgyár, daráló ma-
lom és hideg uton
történő szekerráthu-
zás. Phinx benzín
töltő és garage.

Vörös János

mészáros. Villanyerőre beren-
dezett hentesáru üzeme! Napon-
ta friss vágások és főlvágottak.

Központiroda:

Horváth Mihály ucca 774

**Nagy és kisméretű!
géptégla, hornyoltcserép!**

A Hatvani Géptégla és Cserépgyár r-t.
hatvani gyártású kiváló minőségű

Nagy méretű tégla	Hornyoltcserép
Kisméretű	Gépjárműcserép

TELEFON: VIDÉKI

Központiroda: 22. vizsontaladókát
Gyártás: 31. készletünk

**Olcsó áron,-
részletfizetésre is kapható!**

Blumenthal Béla

épületfa-kereskedése és
cementgyára.

Hatvan. Telefon 29.

Elsőrendű cementárúk!

Mindenemű építőanyag:
cement, téglák, cserépek, máz, kőpor stb.
a legjobb minőségben kapható.

HEVESVÁRMEGYE

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI VÁRMEGYEI LAP

MEGJELENÉSI HAVO TÁRSASÁG. ELŐFIZETÉSI ÁRAK: EGY ÉVRE 12 PENGŐ, FELEN ÉVRE 60 PENGŐ, NEGYEDÉVKÉNT 3 PENGŐ

Borhy György felsőházi tag, a Hevesmegyei Gazdasági Egyesület elnökének nyilatkozata a gazdasági helyzetről s az egyesület működéséről.

A gyöngyösi Borhy-kuria dolgozó szobájában várjuk a házigazdát, vármegyénk gazdasági életének értékes, markáns alakját.

Nézgetjük a falon függő kiállítási díszokleveleket, többek között a párisi világkiállítás okleveleit és csodálkozással számolunk 72-ig, és még gondolatban is alig tudjuk megmérni azt a hatalmas munkát, melynek egy-egy kilométerjelzője minden oklevél.

A nehéz, s folyton súlyosbodó gazdasági helyzetről s ezzel kapcsolatban az elnöklété alatt álló Hevesmegyei Gazdasági Egyesület működéséről tesszük fel kérdéseinket: a kapott válaszokat az alábbiakban közöljük:

A magyar mezőgazdaság hibetetlen küzdelmet folytat felmaradásáért.

Azok a nagy ipari államok, amelyeknek kapui mezőgazdasági termékeink előtt a háború előtt nyitva állottak, egymás után rendezkedtek be, sőt állandóan növelik mezőgazdasági termelésüket, a bennünket körülvevő államok pedig már politikából is minden lehetőséget elkövetnek hogy utját állják bollogulásunknak.

A kis gazdasági egységek, mint a szomszédosított Magyarország is, a saját erejükből még nem bírják fenntartani életüket, minden erővel arra kell törekedniük, hogy az evolúció útján a régi Magyarországot, mint egységes gazdasági terület visszaállítsák.

A háború utáni időben nagy lendülettel indult meg a mezőgazdaság szertelen árak mellett, idez-kelek be az emberek a többletermelésre, amikor a háború után keletkezett hiány ledzve lett, s kellett következnie a deroutnak.

A kibontakozás útjait világszerte keresik, arra a célra külön létesített nemzetközi intézmények. Megoldástól még korai volna beszélni. Csúpan egyes kérdések tisztázódtak, ezek közül nekünk talán a legfontosabb az, hogy a már elért termelési szint tartani kell, elhibázott dolog lenne a visszafejlesztés.

A most meglévő termelési kereteket bővíteni kellene oly irányban, amelyek hasznosaknak látszanak.

Két út nyílik erre: az olyan cikkek termelése, amelyekből jelentős behozatalunk van, illetve volt, amíg a valutazárlatok be nem következtek, és ez: a gyümölestermelés.

A másik út pedig oly cikkek minőségi termelése, amelyek az ipari fogvasztás szempontjából reánk utalt országok bevitelében szerepet játszanak, például tojástermelés, baromfitenyésztés, — egyes ipari növények és gyógynövények termelése.

Előtérbe nyult a preferenciális szerződések megkötésének gondolata, s ha ilyenek bekövetkeznek, akkor mód nyílik a mi minőségi terményeink kedvezményes vámokkal való exportálására, és ezért kell súlyos áldozatok árán is kitaratnunk és minőségi termelésünket fokoznunk.

Bizonyos átmenet már mutatkozik a preferenciális vámszerződések megkötése előtti u. n. árucere egyezményekben, amilyenek legutóbb Lengyelországgal, Ausztriával és most Csehországgal kötöttek, s amelyeknek a lényege az, hogy a Magyarországról kivitt áruk értéke egyenlő az onnan behozandó áruk értékével — s ezen áruforgalom pénzbeli egyenértéke hivatalos vagy félhivatalos clearing útján kerül kifizetésre.

Külön fontossággal bír ezen a téren Lengyelország, amennyiben az oda irányuló gyümölcs és csemegegyűző szállítmányok értéke a devizakorlátozások előtti időben közel 2 millió pengőre rugott.

Hogy ezt az értéket ismét biztosítani lehessen, az elnöklété alatt álló H. G. E. mindent elkövetett az áruforgalom újra való felvételére érdekében, és a kérdései eredménye is vezetett mert kompenzációs alapot lehetett találni a hevesmegyei gyümölcs behozatata ellenében importálható lengyel árucikkek, mint ún. kokszt fűrészelte és egyes vegyszerek alakjában.

A gyümölcskivétel azóta semmivel egyre fokozódó tempóban halad, a borkivétel ügye is előkészítés alatt áll és szívesen a hevesmegyei bor számára Varsóban egy vámzabud raktört találásáról is.

Általában Hevesmegye gazdasági kialakulása olyan, hogy a megye szőlő és erdőgazdasági vidékei javarészt felveszik a mezőgazdasági termelvényeit.

A megyéből főlőslég a gyümölcs, szőlő és borkivétel alakjában, valamint a küllöldi valutát megta- karító tűzifa és mifa értékesítéséből adódnak. Ha tehát a vármegye gazdasági életét fejleszteni akarjuk az adott lehetőségek következtében elsősorban a

csemegeszőlő és gyümölcsstermelésre kell reafeküdni illetve, ami nagyobb probléma, — a külföldi értékesítést kell előmozdítani.

Hogy az értékesítés, miután külföldi vonatkozásban történik, mennyivel nehezebb, mint a termelés fokozása — azzal is illusztrálható, ami most, csehszlovákiai kivitelünkkel kapcsolatban történt. A csehszlovákiai ideiglenes egyezmény szerint, mely augusztus 29-én lépett hatályba, 300 vagon dinnyét lehetett volna kiszállítani, annak ellenére, hogy a gazdasági egyesület titkári hivatala már 29-én sürgönyileg benyújtotta az érdekelt termelők és kereskedők engedély igényléseit, a dinnye beviteli engedélyeket a prágai: „Deviser-Comissió” szept. 9-én kézbesítette ki, amikor dinnye már senkinek sem kell.

Ezzel a 8 napos késedelemmel itthon rekesztették mind a 300 vagon dinnyét.

Ugyanez az eset a szilvával is, ellenben a szőlőből, mely még cikk lenne, — mindössze 150 vagon engedélyeztek, s az erre szóló engedélyeket még nem kézbesítették ki.

Határozott céllal látszik ezt a cseh kormány követni, hogy a kontingens kihasználható ne legyen.

A bécsi piacon a bolgár és olasz szőlővel kell versenyeznünk, ezekkel a vastaghéjú, 8—10 napig is üdén elálló szőlőfajtákkal csak a zamatra jobb, rugalmas héjú legjobb saszlafajtákkal tud a hevesmegyei szőlőtermelés versenyezni.

Ilyen szőlőfajták Gyöngyös és Verpelét környékén található különösen jó minőségben, gondoskodni kell tehát arról, hogy ezek idejében Bécsbe juthassanak.

Még kell emlékeznünk azon sajnálatos tényről, hogy az exporthoz szükséges tőkét a hevesmegyei lazán szervezett gyümölcskiviteli kis cégek nem tudták megszerezni s mindössze 8000 P. exporthitelt kaptak, amivel szemben a kecskeméti szindikátusba tömörült kereskedők 1.000.000 P-t. élveznek. Ezek szerint, ha Hevesmegyéből 8 vagon gyümölcs megy ki egy nap külföldre, — Kecskemétről ugyanakkor 1000 vagonnal kellene elindulnia, holott, a legerősebb napon sem érték ott el a 100 vagon.

A H. G. E. ezen kérdéseket évek óta nyilván tartja és hatalmas csomagoló csarnokokról is kíván gondoskodni, előbb Gyöngyösön, azután Egerben és Hatvanban. Sajnos a viszonyok ilyen nagy alkotások létesítésére még nem alkalmasak. Még kell elégednünk azzal, hogy a gazdákat a kívánt minőségnek megfelelő termelésre törekedjünk tanítani, — a kereskedelmet a kívánt csomagolásra szoktassuk és a termelési és értékesítési nehézségeket igyekezzünk kiküszöbölni.

A gazdák oktatására a H. G. E. téli szakelőadásokat szokott tartani, meghívott előadókkal akik mindenütt az adott viszonyok szerint a legfontosabb gazdasági kérdésben adnak elméleti és gyakorlati támogatást,

Tartottunk Gyöngyösön 3 hónapos baromfi tenyésztési és gyümölcsstermelési szaktanfolyamot, amelyen a gazdasági iskola tanárai és a városi állatorvos oktattak és amelyen 44-en vettek részt.

A munkanélküliség csökkentésére háziipari tanfolyamokat rendeztünk, amelyek közül különösen említésre méltó, nagy sikere folytán a gyöngyösi játékkészítő és játékkészítő tanfolyam. Utóbbinak sikere alapján beváltó állomást is létesítettünk, és szeptember elejéig 43.000 drb. apró, filléres játékot gyártottunk.

A háziiparosok szerény otthonukban a tőlünk kapott felszereléssel készítik ezeket a játékokat s amennyiben a tavaszi nemzetközi árumintavásáron fölvevett amerikai tárgyalások kedvező befejezést nyernek, úgy ennek a háziiparnak a lényeges kiterjesztéséről fogunk tudni gondoskodni.

A legnagyobb elismeréssel és hálával kell megemlékeznem Balogh István titkár urnak fáradhatatlan munkájáról, mert az egész háziipari tanfolyam terve, vezetése és sikere kizárólag az ő érdemeinek tudható be.

Kiterjedt tevékenységünk sikeres lebonyolításához anyagi eszközeink ezidőszereint elégtelenek.

Az államtól, mely az utolsó békeévekben 7000 aranykorona segéllyel támogatta altruisztikus munkánkat, 3 év óta semmiféle segílyt nem kapunk. Ugyanúgy vagyunk a mezőgazdasági kamarával is, amelynek a vármegyében semminemű állandó szervezete és képvisellete nincs.

A vármegye törvényhatóságának kis segílye és a tagdíjjövedelem azok a források, melyből az egyesületet fenn kell tartanunk, viszont a tagdíjakkal a legnagyobb nehézségekkel küzdő gazdatársadalom súlyos hátralékokban van, ugyanakkor, midőn a Gazdasági Egyesület közérdekű munkájára a legnagyobb szükség van.

... Mielőtt elkészöntünk volna, reá tereltük a beszélgetést egyesületi munkássága köztudomás szerint is egyik legszebb és legsikerültebb emlékére: az egyesület egykori buza kiállítására, amelynek egész területét gyönyörű ligetté varázsolta a beültetett fákkal és amelynek magas színvonaláról annak idején az egész ország beszélt.

A mult szép emléke boldog mosoly alakjában tükröződik vissza arcán. Bizony szép. — lelket melegítő volt a siker. — jól esik ma a szomorú jelenből egy kis biztatásért visszafordítani abba a multba, amelyben a becsületes munkát a siker koronázta.

Névváltozás. Dr. Murczkó László t. b. főszolgabíró, a pásztói szolgabírói kirendeltség vezetője, — atyai nagyanyja családnevének felvételével családi nevét belügyminiszteri engedéllyel, Illinyi névre változtatta át.

Q Kath. Népszövetség f. hó 25-én vasárnap d. e. 11 órakor tartja ülését Szmracsányi Lajos Érsekfőpásztor elnöke alatt.

A szociális szeretet nevelése az iskolában.

Tisztelt Szerkesztő Ur!

Azzal a kérdéssel volt szives engem felkeresni, hogy mit tartok az iskolai szociális nevelés lehetőségéről, illetőleg szükségességéről. Ujságával vagy különösségével nem lepett meg a kérdés, mert mint mindenre nevelésnek, a szociális érzésre nevelésnek is a szülői ház mellett az iskola a helye, az iskola-évek az ideje. Ezért a szociális probléma sem új, sem különös nem lehet az iskolában. Hiszen a fejlődés törvényének alá van vetve minden, nemcsak az élőlény és tenyészet, de az intézmények is. Ezeknek is alkalmazkodniuk kell az időkhöz, s mert az időktől formált emberek alkotják őket, szükségképpen szegődnek is azon érzések és eszmék szolgálatába, amelyek a kor embereinek lelki tartalmát teszik.

S én mégis megértem a Szerkesztő ur sürgető kérdését, mert úgy látja s talán jól látja, hogy az élet e tekintetben már is gyorsabb ütemet diktál, mint ahogyan az iskola halad. Haladhat-e gyorsabban, ez tehát a kérdés.

Haladhat s fog is haladni, csak átessen a vajudásnak és forrongásnak mostani időszakán, amikor még a régi nyugodt, gondtalan életnek, a szinte magától remgett jólétnek hiábavaló sajnálatát és haszontalan visszakívánását, a sopánkodást az újra jobb létnek pozitív akarása és munkálása még nem váltotta fel, ami csakis tiszta látással, egyesült erővel, vállvetett munkával és az egymássegítés isteni parancsának teljesítésével lesz lehetséges. Mert a szociális érzésnek ez a feltétele, a szociális cselekvésnek ez a kezdete. Maga a parancsoló élet fogja tehát az iskolát a szociális problémák centrumába állítani s előbb-utóbb az iskola lesz a szociális érzésnek és életnek termő melegágya.

Különbön már is az. Ezzé lett s még inkább ezzé lesz nem a hatóság előírására, rendelkezésére, hanem magának az életnek mindig emberszeretőbbé átalakító erejéből. Mert maga az élet, az életnek példája a leghatékonyabb szociális nevelő. Mikor a gyerek látja az apa gondtól terhesült homlokát így az iskolai év kezdetén- s ugyan melyik nem látja most? -, az édesanya hajnalban kezdődő szorgoskodását s mindkettőnek verejtékezését és kuporgatását, vagy talán azt is, hogy a kikezdett családi vagyonyból újra elmegy egy hold föld, s a termés is csak azért kerül idő előtt a piacra, a tehénke meg a vásárra, hogy meglegyen az iskolára való: nem volna a gyermeknek két látó szeme, ha szívet nem szorítaná össze a szeretet fájdalomja és nem hevitené a hála ígérete, amely érzéseknek nyomában kicsirázik az áldozatból, a lemondásból, önzetlenségéből fakadó jócselekedetnek majdan termést hozó magva. Vagy mikor az iskolában a jómódu azt látja, hogy maga az iskola nyújtja a szegénynek a tandíjmentességet, az ingyen könyvet, olykor a ruhát és cipőt is, és hallja, hogy jó emberek asztalukhoz ültetik

szegény iskolatársukat, aki azért hálás s akinek szívében bizonyára megfogamzik a kötelességérzet ennek a jótéteménynek a jövőbeni továbbplántálására: az eleven példa nemcsak a résztvételnek s örömeinek melegével árasztja el a szívet, de arra is tanít, hogy miképpen kell embertársainkat önzetlenül szeretnünk, a szegényt istápolnunk, a gyámoltalant támogatnunk, nem a nyilvánosság tapsaiért, a hírlapok nyugtázásáért, hanem a szeretet parancsából egyetlen jutalomért: a lélek öröméért. A gyermek lelkében ez az öröm tiszta, az ereje hatékony, a szava követelő, a gyümölcse a jócselekedeteknek gyakorlása, sőt a szülővel — ha tehetős — gyakoroltatása. A gyermeki önzést sokszor meghatóan győzi le a részvét és szeretet. Az egy „tizórait” lám ketten fogyasztják el; a módosabb el-elhívja szegényebb társát magához ozsonnára s meghivatja szüleihez az ebédszálhoz is. A sorkosztot szerzők is többnyire maguk az osztálytársak szoktak lenni szülei, rokonaik vagy ismerőseik szívének ajtaján való kopogtatással.

Nem akarom azonban ezzel azt mondani, hogy már minden megtörtént nálunk, aminek a szociális szeretet nevelése érdekében meg kellett volna történnie. Még nagyon sokban kell ennek a nevelésnek tökéletesednie. Általánosabbnak, hatékonyabbnak s mindenekelőtt *rendszeresebb*-nek kell lennie. Ilyenné az iskola és csakis az iskola teheti kis dolgokon kezdődő szoktaiással, folytonos gyakoroltatással, állandó buzdítással és rendszeres oktatással. A siker titka a tanító képességében és készségében van. A nevelő azonban mindig gondoljon a klasszikus mondásra: „*Si vis me flere, dolendum est primum ipsi tibi.*”

Kürti Menyhért
c. tanker, kir. fogazgató
gimn. igazgató.

Okolicsányi Imre alispán huszonöt éves közszolgálati jubileuma.

Már gépbe sorakoznak a „Hevesvármegye” ólombetűi, már letették a tollat, amikor nagy csendben elszállt hozzánk egy eddig titokban tartott hír arról, hogy *Okolicsányi Imre* alispán szeptember hó 12-én Parádón ülte meg közszolgálatának huszonöt éves jubileumát, szeretett tisztviselőinek bizalmas családi körében.

A jubileumi ünnepen a vármegye központi tisztikarának nevében *Szabó Oszkár* vármegyei árvaszéki elnök, a fősolgabírói kar és a járások nevében *Miklóssy Aladár* a pétervásárai járás fősolgabírája, a községi jegyzői kar nevében pedig *Magnin Alfréd* Füzesabony község főjegyzője, a Hevesvármegyei Jegyzőegyesület elnöke köszöntötték keresetlen szavakkal, a szívből kicsorduló szeretet őszinte forró szavaival az alispánt, akinek most az egész vármegye lelkéből áradó jókívánságok fogják minden ékes szónál szebben bizonyítani, hogy *Okolicsányi Imre* mellett mint fiu az apja mellett, elfogódott szeretettel áll a negyedszázados mérőföldkőnél Hevesvármegye népe.

csemegeszőlő és gyümölcsstermelésre kell reafeküdni illetve, ami nagyobb probléma, — a külföldi értékesítést kell előmozdítani.

Hogy az értékesítés, miután külföldi vonatkozásban történik, mennyivel nehezebb, mint a termelés fokozása — azzal is illusztrálható, ami most, csehországi kivitelünkkel kapcsolatban történt. A csehekkel való ideiglenes egyezmény szerint, mely augusztus 29-én lépett hatályba, 300 vagon dinnyét lehetett volna kiszállítani, annak ellenére, hogy a gazdasági egyesület titkári hivatala már 29-én sürgönyileg benyújtotta az érdekelt termelők és kereskedők engedély igényléseit, a dinnye beviteli engedélyeket a prágai: „Deviser-Comissió” szept. 9-én kézbesítette ki, amikor dinnye már senkinek sem kell.

Ezzel a 8 napos késedelemmel itthon rekesztették mind a 300 vagon dinnyét.

Ugyanez az eset a szilvával is, ellenben a szőlőből, mely még cikk lenne, — mindössze 150 vagon engedélyeztek, s az erre szóló engedélyeket még nem kézbesítették ki.

Határozott céllal látszik ezt a cseh kormány követni, hogy a kontingens kihasználható ne legyen.

A bécsi piacon a bolgár és olasz szőlővel kell versenyeznünk, ezekkel a vastaghéjú, 8—10 napig is üdén elálló szőlőfajtákkal csak a zamatra jobb, rugalmas héjú legjobb saszlafajtákkal tud a hevesmegyei szőlőtermelés versenyezni.

Ilyen szőlőfajták Gyöngyös és Verpelét környékén található különösen jó minőségben, gondoskodni kell tehát arról, hogy ezek idejében Bécsbe juthassanak.

Még kell emlékeznünk azon sajnálatos tényről, hogy az exporthoz szükséges tőkét a hevesmegyei lazán szervezett gyümölcskiviteli kis cégek nem tudták megszerezni s mindössze 8000 P. exporthitelt kaptak, amivel szemben a kecskeméti szindikátusba tömörült kereskedők 1.000.000 P-t. élveznek. Ezek szerint, ha Hevesmegyéből 8 vagon gyümölcs megy ki egy nap külföldre. — Kecskemétről ugyanakkor 1000 vagonnal kellene elindulnia, holott, a legerősebb napon sem érték ott el a 100 vagon.

A H. G. E. ezen kérdéseket évek óta nyilván tartja és hatalmas csomagoló csarnokokról is kíván gondoskodni, előbb Gyöngyösön, azután Egerben és Hatvanban. Sajnos a viszonyok ilyen nagy alkotások létesítésére még nem alkalmasak. Még kell elégednünk azzal, hogy a gazdákat a kívánt minőségnek megfelelő termelésre törekedjünk tanítani, — a kereskedelmet a kívánt csomagolásra szoktassuk és a termelési és értékesítési nehézségeket igyekezzünk kiküszöbölni.

A gazdák oktatására a H. G. E. téli szakelőadásokat szokott tartani, meghívott előadókkal akik mindenütt az adott viszonyok szerint a legfontosabb gazdasági kérdésekben adnak elméleti és gyakorlati támogatást,

Tartottunk Gyöngyösön 3 hónapos baromfi tenyészési és gyümölcsstermelési szaktanfolyamot, amelyen a gazdasági iskola tanárai és a városi állatorvos oktattak és amelyen 44-en vettek részt.

A munkanélküliség csökkentésére háziipari tanfolyamokat rendeztünk, amelyek közül különösen említésre méltó, nagy sikere folytán a gyöngyösi játékkészítő és játékkészítő tanfolyam. Utóbbinak sikere alapján beváltó állomást is létesítettünk, és szeptember elejéig 43.000 drb. apró, filléres játékot gyártottunk.

A háziiparosok szerény otthonukban a tőlünk kapott felszereléssel készítik ezeket a játékokat s amennyiben a tavaszi nemzetközi árumintavásáron fölvevett amerikai tárgyalások kedvező befejezést nyernek, úgy ennek a háziiparnak a lényeges kiterjesztéséről fogunk tudni gondoskodni.

A legnagyobb elismeréssel és hálával kell megemlékeznem Balogh István titkár urnak fáradhatatlan munkájáról, mert az egész háziipari tanfolyam terve, vezetése és sikere kizárólag az ő érdemeinek tudható be.

Kiterjedt tevékenységünk sikeres lebonyolításához anyagi eszközeink ezidőszerint elégtelenek.

Az államtól, mely az utolsó békeévekben 7000 aranykorona segéllyel támogatta altruisztikus munkánkat, 3 év óta semmiféle segélyt nem kapunk. Ugyanúgy vagyunk a mezőgazdasági kamarával is, amelynek a vármegyében semminémű állandó szervezete és képvisellete nincs.

A vármegye törvényhatóságának kis segélye és a tagdíjvédelem azok a források, melyből az egyesületet fenn kell tartanunk, viszont a tagdíjakkal a legnagyobb nehézségekkel küzdő gazdatársadalom súlyos hátralékokban van, ugyanakkor, midőn a Gazdasági Egyesület közérdekű munkájára a legnagyobb szükség van.

... Mielőtt elkészöntünk volna, reá tereltük a beszélgetést egyesületi munkássága köztudomás szerint is egyik legszebb és legsikerültebb emlékére: az egyesület egykori buza kiállítására, amelynek egész területét gyönyörű ligetté varázsolta a beültetett fákkal és amelynek magas színvonaláról annak idején az egész ország beszélt.

A mult szép emléke boldog mosoly alakjában tükröződik vissza arcán. Bizony szép... lelket melegítő volt a siker. — jól esik ma a szomorú jelenből egy kis biztatásért visszahátrálni abba a multba, amelyben a becsületos munkát a siker koronázta.

Névváltozás. Dr. Murczkó László t. b. főszolgabíró, a pásztói szolgabírói kirendeltség vezetője, — atyai nagyanyja családnevének felvételével családi nevét belügyminiszteri engedéllyel, Illinyi névre változtatta át.

A Kath. Népszövetség I. hó 25-én vasárnap d. e. 11 órakor tartja ülését Szmracsányi Lajos Érseklőpásztor elnöke alatt.

A szociális szeretet nevelése az iskolában.

Tisztelt Szerkesztő Ur!

Azzal a kérdéssel volt szives engem felkeresni, hogy mit tartok az iskolai szociális nevelés lehetőségéről, illetőleg szükségességéről. Ujságával vagy különösségével nem lepett meg a kérdés, mert mint mindenre nevelésnek, a szociális érzésre nevelésnek is a szülői ház mellett az iskola a helye, az iskola-évek az ideje. Ezért a szociális probléma sem új, sem különös nem lehet az iskolában. Hiszen a fejlődés törvényének alá van vetve minden, nemcsak az élőlény és tenyészet, de az intézmények is. Ezeknek is alkalmazkodniuk kell az időkhöz, s mert az időktől formált emberek alkotják őket, szükségképen szegődnek is azon érzések és eszmék szolgálatába, amelyek a kor embereinek lelki tartalmát teszik.

S én mégis megértem a Szerkesztő ur sürgető kérdését, mert úgy látja s talán jól látja, hogy az élet e tekintetben már is gyorsabb ütemet diktál, mint ahogyan az iskola halad. Haladhat-e gyorsabban, ez tehát a kérdés.

Haladhat s fog is haladni, csak átessen a vadjudásnak és forrongásnak mostani időszakán, amikor még a régi nyugodt, gondtalan életnek, a szinte magától termelt jólétnek hiábavaló sajnálatát és haszontalan visszakívánását, a sopánkodást az újra jobb-életnek pozitív akarása és munkálása még nem váltotta fel, ami csakis tiszta látással, egyesült erővel, vállvetett munkával és az egymássegítés isteni parancsának teljesítésével lesz lehetséges. Mert a szociális érzésnek ez a feltétele, a szociális cselekvésnek ez a kezdete. Maga a parancsoló élet fogja tehát az iskolát a szociális problémák centrumába állítani s előbb-utóbb az iskola lesz a szociális érzésnek és életnek termő melegágya.

Különben már is az. Ezzé lett s még inkább ezzé lesz nem a hatóság előírására, rendelkezésére, hanem magának az életnek mindig emberszeretőbbé átalakító erejéből. Mert maga az élet, az életnek példája a leghatékonyabb szociális nevelő. Mikor a gyerek látja az apa gondtól terhesült homlokát így az iskolai év kezdetén- s ugyan melyik nem látja most? -, az édesanya hajnalban kezdődő szorgoskodását s mindkettőnek verejtékezését és kuporgatását, vagy talán azt is, hogy a kikezdett családi vagyonyból újra elmegy egy hold föld, s a termés is csak azért kerül idő előtt a piacra, a tehénke meg a vásárra, hogy meglegyen az iskolára való: nem volna a gyermeknek két látó szeme, ha szívet nem szorítaná össze a szeretet fájdalomja és nem hevitené a hála ígérete, amely érzéseknek nyomában kicsirázik az áldozatból, a lemondásból, önzetlenségéből fakadó jócselekedetnek majdan termést hozó magva. Vagy mikor az iskolában a jómódu azt látja, hogy maga az iskola nyújtja a szegénynek a tandíjmentességet, az ingyen könyvet, olykor a ruhát és cipőt is, és hallja, hogy jó emberek asztalukhoz ültetik

szegény iskolatársukat, aki azért hálás s akinek szívében bizonyára megfogamzik a kötelességérzet ennek a jótéteménynek a jövőbeni továbbplántálására: az eleven példa nemcsak a résztvevők s örömeinek melegével árasztja el a szívet, de arra is tanít, hogy miképpen kell embertársainkat önzetlenül szeretnünk, a szegényt istápolnunk, a gyámoltalant támogatnunk, nem a nyilvánosság tapsaiért, a hírlapok nyugtázásáért, hanem a szeretet parancsából egyetlen jutalomért: a lélek öröméért. A gyermek lelkében ez az öröm tisztá, az ereje hatékony, a szava követelő, a gyümölcse a jócselekedeteknek gyakorlása, sőt a szülővel — ha tehető — gyakoroltatása. A gyermeki önzést sokszor meghatóan győzi le a részvét és szeretet. Az egy „tizórait” lám ketten fogyasztják el; a módosabb el-elhívja szegényebb társát magához ozsonnára s meghivatja szüleivel az ebédasztalhoz is. A sorkosztol szerzők is többnyire maguk az osztálytársak szoktak lenni szüleik, rokonaik vagy ismerőseik szívének ajtaján való kopogtatással.

Nem akarom azonban ezzel azt mondani, hogy már minden megtörtént nálunk, aminek a szociális szeretet nevelése érdekében meg kellett volna történnie. Még nagyon sokban kell ennek a nevelésnek tökéletesednie. Általánosabbnak, hatékonyabbnak s mindenekelőtt *rendszeresebb*-nek kell lennie. Ilyenné az iskola és csakis az iskola teheti kis dolgokon kezdődő szoktaiással, folytonos gyakoroltatással, állandó buzdítással és rendszeres oktatással. A siker titka a tanító képességében és készségében van. A nevelő azonban mindig gondoljon a klasszikus mondásra: „*Si vis me flere, dolendum est primum ipsi tibi.*”

Kürti Menyhért
c. tanker. kir. főigazgató
gimn. igazgató.

Okolicsányi Imre alispán huszonöt éves közszolgálati jubileuma.

Már gépbe sorakoznak a „Hevesvármegye” ólombetűi, már letették a tollat, amikor nagy csendben elszállt hozzánk egy eddig titokban tartott hír arról, hogy *Okolicsányi Imre* alispán szeptember hó 12-én Parádon ülte meg közszolgálatának huszonöt éves jubileumát, szeretett tisztviselőinek bizalmas családi körében.

A jubileumi ünnepen a vármegye központi tisztikarának nevében *Szabó Öszkár* vármegyei árvaszéki elnök, a főszołgábirói kar és a járások nevében *Miklóssy Aladár* a pétervásárai járás főszołgábirója, a községi jegyzői kar nevében pedig *Magnin Alfréd* Füzesabony község főjegyzője, a Hevesmegyei Jegyzőegyesület elnöke köszöntötték keresetlen szavakkal, a szívből kicsorduló szeretet őszinte forró szavaival az alispánt, akinek most az egész vármegye lelkéből áradó jókívánságok fogják minden ékes szónál szebben bizonyítani, hogy *Okolicsányi Imre* mellett mint fiu az apja mellett, elfogódott szeretettel áll a negyedszázados mérföldkőnél Hevesmegye népe.

Szegénygondozás céljaira állami segítséget kérnek a magyar városok.

Beszélgetés Petro Kálmán dr. országgyűlési képviselővel a pécsi országos kongresszus után.

Eger, szeptember 14.

Dr. Petro Kálmán az egri kerület országgyűlési képviselője kezdettől fogva tevékeny segítőtje és áldozatos támogatója a szegénygondozás nagy társadalmi gondolatának. P. Oslay Oswald mellett első sorban Petro Kálmán érdeme, hogy évekket ezelőtt Egerben oly mintaszerűen megoldást nyert a szegénygondozás ügye az azóta országos, sőt világhírűvé lett „Egri norma” alakjában. Az elmúlt héten Pécsen a magyar városok vezetői gyűltek össze, hogy megbeszéljék a szegénygondozás megoldásának egyre sürgetőbb problémáját. A kongresszuson Egerből Trak Géza polgármester, Petro Kálmán dr. országgyűlési képviselő, a képviselőház Városi Blokkjának előadója, Kulnoky István dr. és Frank Tivadar dr. városi tanácsnokok vettek részt.

A Hevesvármegye munkatársának kérdésére Petro képviselő a következőket mondotta a kongresszusról:

— A szegénygondozás ügyében tartott országos értekezleten P. Oslay Oswald mondtat bevezető beszédet, majd a szegénygondozásról magáról tartott előadást, amelyet viharos tetszéssel és elismeréssel fogadott a kongresszus.

A 77 éves Keglevich Gyula gróf ünneplése.

Megható ünneplésben részesítette Pétervására közönsége közszeretében álló képviselőjét: Keglevich Gyula grótot 77. életének betöltése alkalmából. Kiterjedt és előkelő rokonsága családi meleg körben ünnepelte előbb a nemes grótot, majd a bélaudó szentmise után a közönség üdvözlését fogadta Keglevich gróf. Az első küldetés előtt A. Kálmán Előd dr. járásbírósi elnök méltatta az ünnepezt képviselőnek félszázadot meghaladó közéleti érelméit. A katolikus egyházközség élén Képes József esperes plébános a kegyurat és példás elítélőbeszédet üdvözölte. Azután a közönség képviselőtestülete köszöntötte szerenett díszbútorát, majd a tűzoltó egyesület tisztegett a gróf előtt. Többen keresztet fel szerencsekívánataiknál a távollából is a tisztok a közélet önzetlen nagy terheit. Úgy érezzük azonban, hogy mindezeknél az ünnepléseknél a legegységibb köszöntés születt az aranyszívű öreg gróf felé azoknak a szegény embereknek a házaiból ott a Tarna mentén, akiknek a mai nagy inasg idején fáradhatatlan közbenjárással szerzett munkát és kenyeret a 77 éves gróf, akút példaképpül szeretnék állítani minden magyar főúr elé, aki igazán óhajlja szeretni és segíteni a magyar falvak inséggel birkózó, elesett népét.

Vármegyei cölövőverseny. A Hatvani Polgári Lövészegylet szept. hó 18-án rendezte Hatvanban vármegyei cölövőversenyét. Hevesvármegye 1932 évi Senior egyéni és tízes csapatbajnoki kislegyver versenyre iránt, igen nagy érdeklődés mutatkozik. A verseny eredményét legközelebbi számunkban ismertetni fogjuk.

Letárgyaltuk a szegénygondozás általános megoldásának egész programját, az adminisztrációt, kiket kell segíyezni és miből kell segíyezni. Mindennek találtunk megoldást, csak arra az utolsó kérdésre nem, hogy miből kell segíyezni. A városok ugyanis kötött költségvetéssel dolgoznak. En

erre a kérdésre a megoldást az állam feladatának tartom,

nemcsak azért, mert az állam is oka a mai gazdasági helyzetnek, hanem azért is, mert a városoknak már nincs hová nyulniok. Természetes, hogy a városoknak is mindent meg kell teniök, hogy erre a célra összehozzarak bizonyos összeget, de az állam is nyújtson pénzübeli segítséget szegénygondozásra a városoknak. Bár a miniszter már kijelentette, hogy a városok ebben a kérdésben, ne számítsanak az államra, az értekezlet a határozati javaslatában felkérte a Városok Országos Kongresszusát, járjon el a miniszternél, hogy az állam e fontos kérdésben támogatassa a városokat.

— A további teendő most az, hogy összehívjuk a városok országgyűlési képviselőit, együtt elmegyünk a miniszterhez és kérjük, hogy a városokon segítsen.

Bécsi levelek.

Írta: Balogh István.

„Bécs az összes nagyvárosok között a legrokonoszeretőbb, mert ő az ország kelet és az ipari nyugat áhítok, plátó, meditt évezredes kultúra uralkodója, amely az eg sz város életét áhítja és vendégül lát, kiváló szervező és jószorgozókat nyújtja.”

Igy kezdődnek azok a hívtudós idegenforgalmi propagandafüzetek, melyek gyönyörű képekkel, elsőrendű nyomdai technikával készítve minden nemzetgyitrodalom igényét kápátóik.

Igy hódol és kelleit magát az egykor nagyogó eszásári székváros, így törekszik az elvesztett monarchia gazdasági erőtől megfosztott egykor dúsgazdag fővár is szerény jóvedelmét biztosítani. De nemcsak Bécs, hanem a ma öntözöttől duzzadó egész Ausztria idegenek invitalásával foglalkozik, s ebből hatalmas nemzeti bevetelhez is jutnak. Mint most kiszámították, az idei nyár 300 millió schillinget hozott nekik.

Nagy reklámmal mindég lehet eredményt elérni. Mint prof. Komarek egy előadásában kifejtette, a helyzet most mindenestre nehezebb, mint a nagy monarchia idejében volt, mert akkor egy 50 millió lelket számító nagy gazdaságpolitikai egység középontjaként sokkal több embernek kellett felkeresnie Bécsen, mint amennyit ma reklámmal odavonzani lehet, akkor Bécs a közös miniszteriumok, a monarchia nagy pénzüintézeteinek, gazdasági vállalkozásainak központja volt s ezen hatalmas intézmények helyett,

melyek rengeteg jövedelmeinek Bécs fejlődését köszönhette, ma egyedül az idegenforgalom kissé szélesjegyű jövedelmi forrásai állanak rendelkezésre.

Más jövedelem nincs. Ausztria ipara elsorvad a nagy Németország ipara mellett, a belfogyasztás általános csökkenése folytán a nagyüzemek meghalnak. A munkanélküliek száma szaporodik, a külföldi kölcsönök elmaradnak, a középítkezések megszűnnek: egyedül az idegenforgalom prosperál még.

Mit nyujt hát Bécs az idegennek, aki a reklámok hatása alatt és a most divatos utazási láz mellett Bécsbe megy?

A felelet nagyon egyszerű: mindazt, amit a császári Bécs összehordott, megépített és alkotott. Semmi újat. Hihetetlen, de így van, hogy egyetlen számottevő új alkotás nem látható, sem a városban sem a környékén. Még a Praterben is a legnagyobb attrakció ma is a Riesenrad, az óriáskerék, s a hullámvasut, körhinták és egyéb mutatványos bódék között sem található újdonság. Az egyetlen az új Stadion, amely méretei és kivitele folytán impozáns új alkotás, de amelyre már régen szükség is volt.

A városi tanács büszkesége, amit minden „Rund um Wien” vállalkozó engedélye elvesztésének terhe mellett megmutatni köteles, az új lakótelep építkezések a Margareten Gürtel és Nussdorfer Strassén, ezekben pedig különösebb lelki gyönyörűsége csak buzgó építésznek telik, akik az új nagyvárosi lakóház típus megalkotásának mintapéldáit keresik. Érdekes és célszerű tagozódásu, napfényt bőven a lakásokba eresztő, higiénikus városi kislakások ezek amelyeknek itt annival nagyobb jelentőségük is van mert a bécsi 3-4-5 emeletes bérházak javarésze még régi 30-40 éves építkezés, sötét cdukkal, rossz lépcsőkkel, liftek nélkül. Valóságos oázis tehát a bécsi lakástkereső és a még korlátozott lakásforgalom miatt lakást nem találó bécsi embernek egy ilyen új házban lakni. Mintegy 2800 lakást alkottak meg az utóbbi időkhöz, még 3000 építése van tervbevéve, de csak 200 van munka alatt, a többi a jövő zenéje.

Háziurnak lenni Bécsben a legkellemetlenebb feladat. A lakbér rögzítve van, az összes adók javarészt a lakbérrel együtt a háziur szedi be anyagi felelősség mellett, előírt módon javíttatni tartozik az épületet és a lakásokat; mikor minden kötelezettségének eleget tett; kiderül, hogy alig marad egy négyemeletes sarokbérháza után havi 4-500 schilling jövedelme. Miután pedig ezt, mint magánzó és háztulajdonos nem munkával szerezte, hanem tőkejövedelemként élvezzi: ezen a címen még külön meg is adóztatják.

De rossz dolog boltosnak lenni is. Mert sok a házbér, drága a villany, a segédek szakszervezeti tagsági díja, kevés a vevő, még kevesebb a jó vevő. A híres bécsi bőr és porcellánkézműipar raktárkészletek kiárusításával foglalkozik, a cukorgyártás és csokoládéipar a magas cukorárak miatt sztrájk előtt áll. A vendéglőket, kávéházakat legalább most nyá-

ron többen nézik kívülről, az utcán bőven felállított padokról, mint ahányan beülnek. A korcsmáknak, kifőzéseknek veszedelmes ellenfelei támadtak az utcai büffék alakjában. Ezek különösen népszerű intézmények, Kis kézikocsikra épített házikók, szépen üvegezve, fehérre festve, hideg felvágott, meleg kolbász és füstölthúsáru, kenyér, sajt és gyümölcsöket árulnak bennük, s állandóan nagy forgalmuk van. S mindenütt megtalálhatók, a Stephanskirche tövében, a Kärntner Strassen, az Opera mellett este 8 óra tájban jelennek meg, felgyújtják petróleumizzós lámpáikat s megkezdik az üzemet s tartják a hajnali órákig. Mig egy pár frankfurti virsli a vendéglőben 80 garas, az automata büffében 60 garas, addig ilyen mozgóbüffé 40 garasért adja ugyanezt papirtálcán, mustárral. S a közönség a büffé pultján vagy valamely közeli padon fogyasztja el az olcsó, bár kevésbé jó táplálékot, a papirosokat pedig viszi a szemétyűjűtőbe.

Erre különben kényszerítve is van, mert a sok bécsi rendőr az utca közepe helyett a járdán cirkál és felszedeti a szemetelőkkel mindazt, amit elszórnak.

Nagy iramu Bécsben a közuti közlekedés. Rengeteg és nagyon szép autótaxi mellett még több magánautó száguldozik. Roppant fejlett a villamosok üzeme. 3 kocsiból álló vonatok futnak minden elképzelhető irányban, az egyik pótkocsi a dohányzók részére van fenntartva. Ugy tűnik, hogy igen gyorsjárásuak ezek a villamosok, nagyon tágas ajtókkal, a le és felszállás pillanatok alatt történik, s már is megy a kocsik tovább. 32 garasos jeggyel minden irányban, többszöri átszállással a végtelenségig lehet utazni, ellenőr ugyszólván láthatatlan. Ellenben a kocsik kissé elhanyagoltak, némelyrészük mondhatnók piszkos is. A régi gézüzemű Stadtbahn, amely Bécsét körülfutja, hol viaduktokon, hol alagutakon át zavartalanul és nagy sebességgel közlekedve, ma villamos kocsikkal jár és szintén nagyon kényelmes közlekedési eszköz.

Általában azonban minden közszolgáltatás drága. Vasúti perronjegy 50 garas, kézmosáshoz törülköző és szappan 70 garas, telefon 10 garas, s mindezek kiszolgáltatásánál túltengenek az automaták.

Sok a kéregető és alkalmi árus, ilyeneket a nagy vendéglők és kávéházaktól a főpincér tart távol obligát 10 garasok átnyújtásával. $\frac{1}{4}$ óra leforgása alatt egyik opera melletti kávéház terraszán 27 kéregető volt este 8-9 óra között megszámlálható.

Az esti kivilágítás nagyon fényes, nemcsak a főutvonalakon, hanem a mellékutcaikon, sőt a parkokban is, amelyekből pedig Bécsnek igen sok van és amelyek ugyszólván kivétel nélkül nagyon jól vannak gondozva, bár a virágok és egyéb drágább kertészeti hatásokat elérő eszközök helyett inkább csak a cserjék, fák és szép pázsitok fektetik a súlyt.

Az idegenforgalom fő vonzereje a császári intézmények mutogatása: elsősorban a Burg és tartozékai, aztán Schönbrunn, a muzeumok, képtárak,

ezek látogatására valmennyibe érvényes belépőjegyet lehet váltani 3 schillingért 8 napi érvényességgel. Ezek valóban nagyszabásúak, de láthatók voltak az egykori császári Bécsben is. Új a technikai muzeum és az Arzenálban létesített hadimuzeum, amely különösen a világháborúnak számos emlékét tárja a látogató elé.

Feltűnőek és szépek az utazási irodák, amelyek szalonszerű kiképzésűek. Majdnem minden országnak vannak itt nagyszabású irodái, rengeleg képpel, ismertető füzettel, menetjegyváltással. A svájci, olasz és német irodák mellett szép forgalmat bonyolít le a Budapest főváros által felállított Kärntnersrassel iroda is, mely kivilágított üvegképeivel egész sikerült éjjeli reklámot is tart fenn. A szocialista Bécs rokonszenvének meghaladására még az orosz Szovjet is berendezett utazási irodát, a hangzatos Intourist címmel az Opernringen.

Viszont ez a szocialista Bécs úgy néz ki, mint ha mindent azért tartana szépen rendben, hogy ha majd a gazdaság hazatér, sáfárkodásával meg legyen elégedve. Egy két utcát ugyan elnevezett fontos dátumokról, jutott a város újabb negyedeiben utca Lallsallenak, Marxnak meg tér, de érintetlen állanak az

összes szobrok, sőt mutogatják azokat. A „nagy„ osztrák tábornokok: Eugen herceg, Radetzky, Schwarzenberg és társairól elnevezett terek, utcák stb. ma is régi nevüket viselik s ez senkinek sem esik eszébe.

A nagy és fényes könyvkereskedésekben egész kirakatok vannak tele a régi monarchikus Béccsel összefüggő memoírokkal, s kedvelt olvasmányok a különböző császári és hercegi házak udvarmestereinek, főlakájainak drágább vagy olcsóbb „Visszaemlékezései”.

A Kärntnerringen egy nagy papirkereskedés nagy üzletet bonyolít le Ferenc Józsefről készült szép levelezőlapokban; az agg uralkodó fényes tábornagy egyenruhában, udvari hintón, tiroli térdnadrágban, vagy Ischlben polgárok között. Már több, mint 50.000 darabot adott el egy olyan levelezőlapból, amelyen Ferenc József 1903-ban, a jubileumi évben egy kicsi kis leánytól óriási csokrot vesz át s kedvesen mosolyog a csokornál alig nagyobb leányra.

A híres bécsi kedély mintha melancholiává vált volna az utóbbi évek alatt és a múlt szép emlékein keresne vigaszt az utóbbi évek tulságosan realiztikus örömein túl.

Kristóffy János gazdasági főtanácsos nyilatkozata a vármegye termelőinek két súlyos problémájáról, — a vetőmagról és a szőlőmolyról.

Szükségesnek tartottuk e két rendkívüli fontos ságu kérdés megállapítása céljából vármegyénk egyik igen értékes gazdasági tényezőjéhez Kristóffy János jószágigazgatóhoz fordulni, akutól kérdéseinkre az alábbi választ kaptuk:

1. Az a csapás, amely Heves vármegye búza-termelő gazdáinak nagy részét a rozsokkárral sújtotta, nem lehet ok arra, hogy a károsultak elkeseredésükben az elveszték el, ami termült, akkor is, ha az vetőmagnak éppen nem alkalmas. Minden gondos gazdának ma ötéves társasítást biztosítani akarja, arra kell törekedni, hogy termésből a legjobbat válassza ki vetőmagnak és ezt vesse el, az az okos-szerű termelés egyik főkövetke. Akinak nem termelt megfelelő vetőmaggal, az vásárláson vagy cseréljen be bármilyen jó vetőmagot, de semmi esetre se vessen ousut, mert, aki ousut vet, ousut fog aratni vagy még azt sem, hanem gazt fog kaszálni.

Bő termést és jó minőséget csak akkor remélhetünk, ha elsőndű magot vetünk.

Atérezte ezt a földművelésügyi kormánzat és mindent megtett és megtesz akkor, amikor a károsult gazdáknak még áldozatok árán is segítségére siet, hogy jó vetőmagot biztosítson, még pedig lehetőleg olyan fajtaival, amely vidéküknek a legjobban megfelel.

Több oldalról nyert értesülésem szerint a gazdák sokalják a 100 kg. vetőmagért 150 kg. 66 kg.-os búzát adni. — A mennyiség első pillanatra tényleg soknak látszik, de ha akár pénzértékben, akár a nyerhető liszt értékét számítják, akkor már kevesebbet adnak, mint amennyit kapnak. — Kényszeríteni a cserére sajnos senkit sem lehet, aki nem nyul a segítő kéz után, saját kárán fogja megtanulni azt a régi közmondást és arany igazságot: „Ki mint vet, úgy arat.” —

2. Egy kis változtatással megismétlem az előbbi közmondást: aki mint művelte szőlőjét, aszerint szü-

retel. Amíg a búzánál a rozsda kártételével szemben jóformán tehetetlenül állunk, egészen más volt a helyzet az idei szőlőtermésnél. — A szőlőmoly tavaszi első rajzásánál már tisztában voltunk azzal, hogy ha ellene erőlesen nem védekezünk, valami keveset fogunk szüretelni.

A molyveszedelmhez járult még a nagy mértékben fellépett peronospora is, amelynek meg az időjárás is kedvezett. Nagy küzdelmet vívtunk ezidén az uradalmi szőlőben egy szőlőmoly, mint a peronospora ellen nem kimondottan kiadtságot, munkát és védekezésmagot csak, hogy termésünket megmentsük. Ha minden szőlőgazda mozzánk használó erővel védekezett volna, nem hangzana most sok felől az a panasz, hogy a moly és peronospora tönkretette az idei szőlőtermést. De hát a nagy szomszédaink nem sokat törődtek a legyőző veszedelemmel, munkánkat siker koronázta és nem is fizetünk rá, mert jó közepes termésre számíthatunk. Nem dicsőkedni akarok ezzel, hanem rámutatni arra a körülményre, hogy a szőlőtermés legnagyobb részét igen is meg lehetett volna menteni. Molykár nálunk is van, legnagyobb a Muscat Ottonelben és Rajnai Rizlingben, cca. 30%, kisebb az Olasz Rizlingben cca. 10–15%, legkevesebb a csemege-szőlőben, ahol a kár még fejezhető ki százalékban. A szőlő érése sokkal előbbre van, mint más évekből. A Muscat Ottonel és Olasz Rizling mustpróbája IX. 5.-én 19, és IX. 10.-én 20,5 cukorszázaleket mutatott, ami megfelel 12,3, illetve 13,6 Malligand fok szesz-tartalomnak, ami már jó minőségnek mondható.

A terméshet tehát a megfelelő időjárással igyekezett segíteni a korai beéréssel azokon is, kik a védekezést elmulasztották. Állandó dátumhoz kötni a szüretet nem lehet, ahol tehát a szőlő rothad, de a 18 cukorluku mustig már beérett, ott meg kell kezdeni a szüretet. Mentsük, ami menthető, használjuk ki a meleg időjárást, mert egy esős idő bekövetkezése tönkretelhet mindent.

Október 9-én leplezi le József kir. herceg Egerben a 60-as gyalogezred hőseinek emlékművét.

Hevesmegyéből, Nógrád két járásából és Borsod megye mezőkövesdi járásából nagy tömegekben készülnek a leplezés ünnepére a volt hatvanasok.

Eger, szeptember 14.

Október 9-én nagy ünnepet ülnek Egerben a volt 60-as magyar ezred egykori katonái, akiket Hevesmegye területéről, Nógrád két járásából és Borsodmegye mezőkövesdi járásából soroztak be valamikor Ferenc József bakájának. Ezen a napon leplezi le József kir. herceg tábornagy, a történelmi nevű ezred világháborús hadvezére az ezrednek és hősi halottainak *Wälder Gyula* műegyetemi tanár által tervezett és *Kienle György* egri szobrász által készített emlékművét, amelyet az időközben elhunyt *Arnótfalvy István* legidősebb 60-as tábornok által megindított társadalmi gyűjtésből állított fel a bajtársi kegyelet.

A nagyszabású bajtársi ünnepélyre már nagyban folynak az előkészületek Egerben. A napokban bocsaújtják ki a meghívókat és plakátokat, amelyben az Emlékmű-bizottság az összes volt 60-asokat megje-

lenésre szólítja fel annak a szolidaritásnak jegyében, amely gyilkos pergőtűzben, halálos rohamokban, kegyetlen téli marsokban és rommá lőtt lövészárkokban forrasztotta testvérré a férfit a férfivel.

Október 9-én reggel Petro Kálmán dr. országgyűlési képviselő közbenjárására filiéres gyors indul Budapestről a 60-as ünnepre Egerbe. A filléresnek Hatvanban, Vámosgyörkön és Kálkápólnán lesznek csatlakozásai.

A megye és a szomszédos megyék 60-as járaisaiból a volt tisztek és altisztek vezetésével a 60-asok nagy tömegekben készülnek az ezredünnepre. Társas utazók, ha legalább 15-en indulnak Egerbe egy-egy állomásról, 33 százalékos menetdíjkedvezményt kapnak, ha szándékukat az állomásfőnökségnél 24 órával előbb bejelentik. Az Emlékműbizottság (Eger, Széchenyi utca 33.) kéri a bajtársakat, hogy részvéteket az ünnepen nála jeltentsék be.

Amerikai impresszióim.

Ködös reggel a Hudson Riveren apró tenderek és révhajók sietnek jobbra balra, furcsa, szinte ijeszítő túlköltséssel biztosítva maguknak a szabad utat. Az apró gőzjárművek között méltóságtelejesen uszik be New-York harbourba a DEGRASSE. A hajó ormán élők s ellogódtat lélekkel nézem, egy eddig még általam nem ismert világnak a reggeli felhőmályból való kibontakozását.

Közeledünk . . . az egyik oldalról német szó üti meg a fülemet. „Freiheit statuen”. S tényleg ott áll, mint egy óriási emléktűz a Szabadságszobor, egy modernebb, felvilágosultabb világ rész öszemé.

Kikötés, olajszag, ősi ideges tisztviselők. Ezek jellemzik a következő másfél órát. Az utóval és belépést engedély vizsgálatánál kiütközik az amerikai nacionalizmus. „Citizens”, hallatszik mindenfelől és máris mennek a bennszülött amerikaiak, hogy néhány másodpernyi form dilis után zavarítatlanul élvezhessék a hazatérés örömeit. Mindenütt előbb velük végznek, mi kis európaiak csak utánuk következünk sora, hogy végig szenvedjük a prohibíciós törvény összes szekaturáit. Még a fényképezőgépem is alkoholgyanus.

Végre minden kész. A French Line Pier (kikötő) még európaias létköréből kikerülve, pillanatnyilag szinte veszve éri magát az ember az idegen forgatagban. Taxik, mint otthon, azzal a különbséggel, hogy legalább is Packardok. Beleülünk egybe, s aztán jobb behunyini a szemeket, a forgalom s annak ezernyi veszélyes helyzete már nem európai idegeknek való. A szálló, amely elé érkezünk, églele nyuló kőkolosszus, személyzete tiszta néger, mind nagyok és kedvesen naivak (legalább is látszólag).

Négy nap kell, míg az európai ember valamennyire is megszokja New-Yorkot. Az az érzésem, mintha gnóm lennék a felhőkarcolók e birodalmában.

Mint óriási gyufaskatulyák sorakoznak egymás mellett a világ legnagyobb épületei, mint a 102 eme-

letes Empire State Building, a 71 emeletes Chrysler Building, az 55 emeles Woolworth, stb.

Ez utóbbi példánj annak, hogy Amerika a korlátlan lehetőségek hazája, legalább is az volt. . . Kezdték egy áruházakkal, ahol minden darab 5, illetve 10 cent volt, ma az egyesült Államok minden városában meglehetősen száraz artháza van, természetesen az előbbi feltételekkel, pl. egy grammon levez 5 cent.

Az Empire State Building tetőjén voltam, ahová gyalog nem ajánlatos emelkedni, ha valaki nem akar utközben megőszölni a földön. Kicsinél látszik onnan a Woolworth, a gyönyörű Chrysler Building, nem is beszélve a többi európai viszonylatban óriási épületekről.

A város tulajdonképpen szíve Manhattan. Itt van az üzleti élet centruma. Nagy tömbök között futó keskeny utcák, rajtuk üzlet után szaladgáló „businossman”-ek ezrei. Erről az embertömegről fogalmat alkotni csak akkor lehet, ha az ember saját szemével látta! Hogy valamennyire is megközelítő képet nyújtsak a forgalomról, elég, ha azt mondom, hogy azt csak a föld felett lehetetlen lebonyolítani. A város alatt, mint egy óriási háló terjeszkedik ki a föld alá helyezett közlekedési utvonal.

Méreteire jellemző, hogy pl. a Times Square-i földalatti pályaház legalább akkora, mint a Keleti pályaudvarunk, de talán még nagyobb. 6—8 kocsi áll egy ilyen Subway Train. Kalauza nincs. Az utas a földalatti lejáratánál, köteles egy automatába 5 centet bedobni, ez aztán leengedi. Az automata ugyanis ajtóval van összeköttetésben, mely minden 5 cent bedobása után kinyílik, de csak egy személy számára. Ha az ember egyszer így lejutott a föld alá, akkor ott addig utazhat, ameddig a kedve tartja azért az 5 centért. A földalatti átlagsebessége elkepesztő. Sokszor felülmúlja az óránkénti 120 kilométert. Vannak Local és Express Train-ek. Ezek nem sebességben különböznek egymástól, hanem abban, hogy az Express nem áll meg minden állomáson.

A földfeletti szédületes forgalom lebonyolításában a közlekedési rendőrnek nem sok szerepe van, a legnagyobb, sőt mondhatnám, egyedüli szerepet az a számtalan elektromos jelzőkészülék viszi, amely minden utcasarokon, vagy kanyarodónál látható, de még ennél is fontosabb a forgalom veszélytelen lebonyolításánál az amerikai higgadság. Az amerikai vezető tudja, hogy ha egyszer is halált okoz, kocsijávai, többet sohasem ülhet a volán mellé és ezt szem előtt tartva, higgadt biztonsággal száguldozik az utcákon, kb. 80 km-es átlaggal.

Hogy mennyire nehéz kihozni a sodrából az amerikai, azt éppen egy ilyen közlekedési epizódon tapasztalhattam. Valahol a Broadway és a Canal Street sarkán lehettem, mikor figyelmes lettem egy ócska kis Fordra. Nem tudom miért de tekintetemmel követtem. Egyszerre a villanyjelző vörösre fordult, a Ford előtt haladó hatalmas luxusautó fékezett, de úgy látszik nem gyulladt ki a stoplámpája mert a Ford beleszórt. A luxuskocsi softörje nagy nyugodtan leszállt s miután látta, hogy csak a Ford reflektorai törtek össze, mint ha mi sem történt volna továbbhajtott.

Egy ilyen nagy metropolis lakosságának meg vannak a szórakozási helyei is. Ilyen Coney Island, a new-yorki vurstli. Földalattival közelíthető meg. Egy-más mellett állanak itt a mutatványos bódék, hullámvasutak, Swimming-Pool-ok (szabadtéri uszodák) és fagyfalatosok. Ha ide betér az idegen, a szellemes amerikai technikával és leleményességgel felszerelt olyan szórakozóhelyet talál, hogy egyik ámulatból a másikba esik.

Este csodálatos fényözön árad az utcákon, tarka transparensek hirdetik az alkohólnélküli söröket, a Wingleys Chewing Gum-ot (a legjobb amerikai rágógumi), és konkurensét a Beach Nut-ot. A legnagyobb élet folyik a Times Square és a City Hall környékén, itt vannak a Paramount és Roxy filmszínházak. Mindkettő kb. 6000 személyes és gyönyörűen van berendezve. Képzeljünk el egy óriási kupolacsarnokot márványból, kékes átható fényvel megvilágítva. Megkezdődik az előadás. A negyvenöt fokkal lejtő óriási nézőtérre elcsendesül a moraj. Lent a színpad előtt szivárvány színekkel megvilágítva egy sülyesztett orgona emelkedik ki s egy művész felejtethetlen orgonajátékba kezd. A toronymagasságu phantasztikus színekkel megvilágított sipokból a legmelódikusabb amerikai dallamok bugnak elő. Utána revue következik majd a lilm maga. Az előadások éjjel, nappal folynak, váltott gépekkel és személyzettel.

A számtalan „Talkie Theater” mellett, még ugyanannyi, ha nem több „Burlesket” találunk, melyek körülbelül a mi kabaréinknak felelnek meg. Sok a szellemesség és nudítás.

Általában az a hír van elterjedve Amerikáról, hogy az étkezés sokba kerül. Ennek az ellenkezőjét tapasztaltam. Nem tudok elképzelni olyan helyet Európában, ahol olcsóbban és jobban lehetne étkezni, mint a Childs Éttermekben, vagy a Woolworth Dining Room-okban.

A legjellemzőbb, mondhatni nemzeti csemege a rágógumi. Ezt rágja az egyetemi tanároktól és szenátoroktól a suhancokig mindenki. Ezt az európai is annyira megszereti, hogy alig tudja nélkülözni, ha hazajön.

Nem érne semmit az egész kis beszámoló, ha nem emlékeznék meg New-York exotikus negyedéről. Éjjel 12 órakor indul egy autó körjárat a

Times Square-ról a kínai negyedbe. Az európai társaság megilletődve foglal helyet az autóbuszban mert ki ne hallott volna arról, hogy a kínai negyedben napirenden vannak az európai, illetve a fehér eltűnések. A kocsit keresztül megy a Bowery-n, ahol az ember egész nap mást nem lát, mint ékszerhiénákat, akik kis nagyítóval kezükben drágaköveket vizsgálgatnak utcahosszat. Megérkeztünk a kínaiak határáig, akik valósággal államot alkotnak az államban, furcsa kereskedéseikkel templomaikkal és ujságokkal. Feltűnnek itt a megerősített rendőrörszemek. Vezetőnk oldalán is revolver van s neki indulunk a nem mindennapi városrész megtekintésének. Kínai betűs fényreklámok, alatta rettenetes bűz árad ki az üzletekből. Undort keltő szaga van a sült kutya-husnak, amely itt a legkeresettebb csemege. Egészen izlésesen néz ki egy ilyen pecsenye, ropogós s pirosan egybesült.

A kínai templomban fiatal leány fogadott s dallamos hangon szokatlan angol kiejtéssel előadást tartott Buddháról.

Sok érdekeset és különösét láttam kint Amerikában s éppen azért nem minden fájdalom nélkül nagytam ott az ezer lehetőség és lehetetlenség hazáját.

Még sokáig néztem a fedélzetről a Woolworth Building fényezőjének mintegy búcsútintó fénykévéjét, majd ez is eltűnt és az Ile de France teljes gözzel uszott a continens felé.

ifj. Hammersberg Elemér
orvostanhallgató.

Balogh István a Hevesmegyei Gazdasági Egyesület titkára a „Hevesvármegye” társszerkesztője lett!

Lapunk indításakor célul tűztük ki magunknak, hogy vármegyénk értékeinek megszólaltatásával óhajtjuk az igazi közérdeket szolgálni.

Ha visszatekintünk eddigi működésünkre, nyugodt lelkiismerettel állapítjuk meg, hogy vállalt kötelezettségünknek a legjobb akarattal igyekeztünk megfelelni.

Jó szándékú munkánkban most tovább megyünk egy lépéssel:

Meg fogjuk szervezni járási fiókokként lapunk szerkesztőségi gárdáját arra reátermelt és értékes, közéleti férfiakból, hogy vármegyénk egyes részei környezetük értékes egyénein keresztül minden közügyben közvetlen kapcsolatba juthassanak lapunk szerkesztőségével.

Ezen törekvésünk első lépését is siker koronázta.

Sikerült megnyernünk lapunk társszerkesztőjének, vármegyénk gazdasági életének igen értékes tényezőjét: Balogh Istvánt a Gazdasági Egyesület titkárát!

Üdvözljük Öt szeretettel, nagy bizalommal és sok várakozással!

A „Hevesvármegye” legközelebbi száma, ünnepi szám lesz, s vármegyénk hízi ezredének a 60-ik gyalogezred hősei emlékoszlopának leleplezésekor október 9-én fog megjelenni.

Az Egri Dalkör ötven éves jubileuma.

Egész Eger szeretettel és büszkeséggel ünnepelte királydíjas és kormányzódíjas dalkörét.

Eger, szeptember 14.

Egernek sok egyéb nevezetessége mellett van egy Dalköre, amelynek neve olyan dicsőség a városra, mint a sportban Piller György, Bárány István és az egri uszók neve. Az ország legkimagaslóbb dalegyesületei között is az élen álló Egri Dalkör ez, amely szeptember 11-én ünnepelte fennállásának ötvenéves jubileumát. A jubiláló Dalkör, amely a hosszú évek alatt ragyogó teljesítményei ellenére is nem egyszer tapasztalt bizonyos közönyt a megyeszékhely közönsége részéről, ezen a fényes ünnepnapon maga mellett látta és érezte az egész Eger. Valóban, a város minden polgára átérezte a félszázados jubileum napján, hogy az Egri Dalkör és az ő Huszthy Zoltánja hatalmas értéke az ősi városnak, a magyar kultúra és a magyar művészet megszépült, ujjaszülető Magyar Athénjének.

Nem házi ünnep, a magyar dal országos ünnepe volt a jubileum. Szombaton este a jubiláló Egri Dalkör lampionos szerenáddal köszöntötte legnagyobb jótevőjét, Szmracsányi Lajos dr. egri érseket. Azután Hedry Lőrinc dr. főispán, a Dalkör tevékeny elnöke, majd Okolicsányi Imre alispán társelnök, Isáák Gyula ny. főispán, diszelnök, Hedry Béla tábornok, Trak Géza polgármester alelnök és Braun Károly városi főjegyző, h. polgármester ablakai alatt csengett fel a szerenád.

Vasárnap délelőtt Budapestről külön „Kulturvonat” hozta az ünnepre érkező dalosokat Egerbe: a Beszkárt Önképzőkörét, a Budapesti Polgári Dalkört, a Budapesti Férfidalegyületet, a Pénzjegynyomda Sportegyesületének Dalkörét, a Beszkárt ifjúszenekarát, a Budapesti Cukrász Dalkört. Mezőkövesdről pedig a híres *matyó dalárda* érkezett festői matyó öltözetben. Az egri pályaudvaron Prettenhoffer Ödön kir. törvényszéki tanácselnök, az Egri Dalkör ügyvezető elnöke, Braun Károly h. polgármester és Huszthy Zoltán az Egri Dalkör karnagya fogadták a vendégeket, akiknek nevében Miklós Ferenc dr. az Országos Magyar Dalosszövetség ügyésze köszöntö meg a fogadtatás meleg üdvözlő szavait.

Impozánsan szép volt a dalosok bevonulása a zászlódiszbe öltözött város parkos utcáin a Beszkárt ifjúszenekarának szebbnél-szebb indulóra.

A főszékesegyházban délelőtt 11 órakor hálaadó ünnepi mise-t mondott Török Kálmán prépost kanonok. A jubileumi szentmisén megjelent érseki trónján Szmracsányi Lajos dr. egri érsek is. Az egyházi, katonai és polgári előkelőségek, továbbá a sokezer ünneplő dalos teljesen betöltötték a hatalmas dóm hajóját. Evangélium után Török prépostkanonok szentbeszédet tartott. Költői ihletettséggel és filozófiai mélységekkel ékes beszédében a többi között ezeket mondotta:

— A teremtt világnak annyi a dicsősége, annyi a szépsége! A hegyek, völgyek, rónák virágai, a titokzatosan csevegő habok, a tenger zúgása, az erdő szívének bájoló éneke, a bölcsőt ringató anyai szeretet, az emberi szívnek mélyén lakadó tiszta érzések, a hazaszeretet, történelmünk hőseinek önfeláldozása, mind-mind dalra ihletik az érzéseiben felmagasztosult emberi lelket.

— Mégis a dalművészetnek fonságesebb harmoniái azok, amelyek a vallás, a hit, a remény, a szeretet és imádás erejével emelkedve, az Eg felé szárnyalnak, hogy az emberi szív legtisztább érzéssel és csodálatával hódoljanak a minden dicsőnek és szépnek örök forrása és teremtője, az Isten előtt.

— A kiváltságos nagy elméknek, tudósoknak és művészeknek legremekebb alkotásai azok, amelyek a dómokban és bazilikákban, vagy Rafael és Murillo vásznain, Michel Angelo szobraiban, Palestina, Beethoven és Liszt csodálatos hangjegyeiben az Istenbe ölelkező léleknek meglátásait tárják elénk. Könnyen megérthető tehát, hogy a kath. egyház szövetséges társának tekinti és tiszteli a tisztult művészeteket.

— Az Egri Dalkör ötvenéves pályafutásában méltóvá lett arra, hogy az egyház ma vele ünnepli jubileumos örömnapját. E helyről is el kell ismernünk, hogy a Dalkör a világi dalművészet művelésében sohasem hagyta figyelmen kívül a nemesebb célt. Az a Dalkör, mely félszázados működésében a szép, jó, nemes ideáljainak szolgálatában minden jök elismerésére így serénykedett, valóban méltán jogot tarthat arra, hogy hálás Te Deumát vele együtt ünnepelve zengjük és áldást esedezzünk reá, hogy ajkain soha el ne némuljon „minden dicsőnek, szépnek lelke: a dal”.

A nagyhatású beszéd után mise alatt az Egri Dalkör Huszthy karnagy vezényletével Meisner Imre orgonahísérete mellett egyházi énekeket adott elő.

Megható jelenet volt, amikor mise végeztével az ősz érsek felemelkedett és főpásztori áldását adta a hívekre.

A főszékesegyház előtti téren a festői csoportokban felállított dalkörök zászlóira koszorút helyezt az Hedry Zsöli, Hedry Lőrinc főispánnak, a jubiláló Egri Dalkör elnökének leánya.

Délben az Egri Dalkör díszközgyűlést tartott a városházán. Hedry Lőrinc főispán elnök megnyitó beszédében viharos tapsoktól kísérve mondotta, hogy ennek az elmúlt ötven esztendőnek dicsősége egyúttal záloga a jövő ötven esztendőnek. Majd üdvözölte az Országos Dalos Szövetség küldöttségének élen megjelent Csepreghy Ferencet, a miskolci daloskerület kiküldötzeit, a budapesti dalköröket, az Egri Polgári Dalkört és az Egri Izraelita Dalárdát.

Lestál Miklós titkár jelentésében a királydíjas és kormányzódíjas Egri Dalkör ötvenéves életrajzát tárta elénk. Nagy nevek, nagy dátumok emlékét idézte. Csaknem minden mondat megdobogtatta a Dalköre büszke egri szíveket.

Fehér Lajos dr. az Egri Dalkör tb. elnöke, az országos Dalos Szövetség alelnöke mondott ezután ünnepi beszédet, amely után Eger társadalmának és az országos dalos szervezeteknek képviselői üdvözölték az ötvenéves egyesületet.

Délután öt órakor a Liceum udvarán díszhangversenyt adtak a dalegyesületek.

Egész nap és egész este a csodaszép ünnep meleg hangulatában ragyogott a fellobogozott Eger városa, szívére ölelve büszkeségét: az Egri Dalkört.

Mi a magyar ügyvédség legégetőbb problémája és mi annak a megoldása?

Irta: Dr. Alföldi Béla.

Legégetőbb problémánk a napi megélhetés biztosítása, mert az ügyvédség nagy többségének már a napi megélhetési forrása is alig van meg. A megoldásnak pedig olyannak kell lennie, amely azonnal hat és nem hosszú bizottságosi után születik meg és nem évek múlva érzeteli hatását.

Az én javaslatom — szerintem — azonnal éreztetné jó hatását, az államháztartást sem terhelné és a többi társadalmi osztályok érdekeit sem sérti, s ez a következő:

az igazságügyminiszter 1933. január 1-től minden nagy községbe és a körjegyzői székhelyekre nevezzen ki békebírákat. Ezeket az első 5 évben kizárólag gyakorló ügyvédek sorából szabad kinevezni. Ez a kinevezés aként történjék, hogy ugyanabban a vármegyében lévő községekbe az illetékes ügyvédi kamara tagjai sorából történjék a kinevezés s csak ha az illetékes kamara tagjai sorából nincsen elég pályázó, akkor legyen kinevezhető a hiányzó létszámra más kamarabeli pályázó.

A békebírák élethossziglan neveztessenek ki és az illetékes törvényszéki elnök, vagy esetleg járásbírói elnök felügyelete és ellenőrzése alatt álljanak. A békebírák részére a községhezán egy hivatali szoba a községek által rendelkezésre bocsájtassék. Az idéző végzéseket és más írásbeli munkát maga a békebíró végzi el, a kézbesítéshez azonban a község a kisbírókat rendelkezésre bocsájtja.

A békebírák hatáskörébe tartozzon 100 P. értékhatárig minden polgári ügy elintézése, kivéve a Pp. 758. §. 2. bekezdés 1., 3., 4., 5., 6. pontjai alatt felsorolt ügyek, amelyek nem tartoznának a békebíró hatáskörébe. Ezenfelül, ha a kir. járásbírók megkeresés útján akarnak tanukat kihallgatni, úgy az illetékes békebírákhoz tartoznak a megkeresést intézni és a megkeresés útján tanukihallgatás is a békebírák hatáskörébe tartoznék, a törvényszékek s egyéb felsőbbiróságok pedig a tanukihallgatás fontosságához képest jogosítottak lennének a megkeresést akár a régi módon a járásbírókhoz, akár a békebírákhoz intézni.

A békebírák hatáskörébe tartoznék a becsület-sértés, könnyű testisértés, rágalmozás vétségeinek a letárgyalása és elintézése, s általában a büntető ügyek közül mindazon ügyek, amelyek magánindítványra üldözendők és eddig a kir. járásbírók hatáskörébe tartoztak úgy, hogy ezenfelül a kir. járásbírók csak közbírói ügyeket intéznének el, és azokat az ügyeket, amelyek ha magánindítványiak is, közbírói ügyekkel összefüggnek. Ezzel kapcsolatban megszüntetendő volna a Kbt. 11. §-ában foglalt közszend elleni kihágásnak közbírói jellege, esetleg csak a súlyosabb cselekménnyel pl. gyilkosság, rablással való fenyegetés maradna meg közbírói ügynek.

Rendszeresítendőek volnának u. n. békebírói bélyegek, és mindenki, aki a békebíróhoz fordul az

illetékszabályok szerinti összegű békebírói bélyeget tartozna leróni. A békebírói havi fizetés 250—300 P. volna, természetesen a békebíró sem volna elzárva attól, hogy pl. ítélőbírói, vagy körjegyzői állásra pályázzék. A békebíró fizetése feltétlenül kitelnék azon békebírói bélyegekből, amelyek az előtte folyó eljárásban leragasztának a felek, de lehetne esetleg vármegyék szerint központosan intézni a békebírói bélyegekből folyó jövedelmet, amikor az átlagos havi fizetés arányosítás útján elérhető lesz. Vagyis a békebíró munkája önmagát kifizetné. Igaz, hogy elvonna valamennyi törvénykezési bélyeget az államkincstártól, azonban ezzel szemben kevesebb járásbíróra lenne szükség, vagy ha nem apasztának is a járásbírák létszámát, a megmaradt ügyek jobb elintézését nyerhetnének, ami mindenesetre felér azzal a kevés veszteséggel, ami a kincstárt érné. Az sem volna lehetetlen, ha bizonyos méltányos külön eljárási költségszerű díjat is fizetnének a békebírók igénybe vevő felek, mert hiszen megtakarítják a járásbírókhoz való beutazás költségeit, az ügyvédi munkadíjat és a sokszor igen magas összegű tanudíjakat.

A békebíró minden ügyet lehetőleg egyezséggel intézzen el, s az ítéletei ellen csak bizonyos értékű ügyekben, mondjuk 50-n felüli ügyekben engedtesse meg a fellebbezést a kir. járásbírókhoz, amelyek csak a feleknek a fellebbezés bejelentésekor nyilvánított kifejezett kívánságára tartanak szóbeli tárgyalást, egyébként a fellebbezéseket az iratok alapján írásban intézzen el. Szóbeli tárgyalást tarthatna a járásbíró a fellebbezés elintézése során akkor is, ha ezt az szükségesnek tartaná. Büntető ügyekben minden ítélet ellen meg kellene adni a fellebbezési jogot és a fellebbezéseket a járásbírók tárgyaláson intéznék el.

Az ügyeknek illetően való elintézése a felekre semmiféle veszéllyel nem jár. A békebíró ugyanolyan képesítésű egyén lenne, mint a járásbíró, és miután ügyvédi gyakorlatot is folytatott, ugyanolyan garancia lenne az ügyek helyes elintézését illetően, mint amilyen garanciát nyújt az ügyeknek a járásbíró által való elintézése. Az igaz, hogy az ügyvédek elveszítenek a 100 pengőn aluli ügyeket és a kis büntető ügyeket, de sokkal többet nyernének azon, hogy a kamara területéről békebíróknak elmenne a bejegyzett ügyvédek nagy százaléka, átlagban egy 130 taggal rendelkező kamarából legalább 60—70 ügyvéd, s így a megmaradt ügyvédek a bíróságok hatáskörében megmaradó nagyobb értékű ügyekben nagyobb jövedelemre tennének szert, mint ami eddig volt nekik.

A fenti elveket csak nagy vonásokban közöltem, a részletkérdéseknél is tudnék segítségre lenni. Hiszen lehetne a fenti tervet úgy is módosítani, hogy ne minden nagyközségben vagy körjegyzői székhelyen legyen békebíró, hanem külön békebírói körzetek létesítenének, amelyekhez több egymás mellett fekvő község tartoznék, ki lehetne mondani, hogy a békebírói ítéleteket, még azokat is, amelyek fellebbezés folytán a járásbírókhoz kerülnek is, a békebíró hajtja végre a községi végrehajtóval, s lehetne még a békebíróknak perenkívüli ügyek elintézését is hatáskörül adni, stb.

A lényeg a gyorsaságban van. Az előmunkálatok kevés időt vesznek igénybe, s már 1933. január 1-től munkálkodhatnának a békebírák, s így a megmaradt ügyvédek újévtől jobb helyzetbe kerülnének. Ennél gyorsabban ügyvédekben segíteni nem lehet.

VÁZLATKÖNYV. CIRKUSZ.

Pontosan husz esztendővel ezelőtt voltam utoljára cirkuszban. Talán ez a nagy távolság, az elmúlt, furcsa élményekben gazdag időközön átszűrt emlékezés csábitott rá, hogy most még egyszer, egyedül, elrejtőzve, csak önmagának, megnézzem régi ismerőseimet, az állatszelistákat, légtornászokat, zenexcentrikusokat s a többi „szenzációs, soha, sehol nem látott viláгатrakciót.”

Különös megállapításokat tehet ilyen esetekben az ember. Sohasem hittem volna, hogy a cirkusz a világ legkonzervatívabb intézménye. Nem mai, nem tegnapi, hanem makacsul, rendíthetetlen kitartással tegnapelőtti. Ha valaki hosszú évtizedek után találkozni akar ifjúkori élményeivel, vizsgálni akarja, hogy lelkileg milyen változásokon ment át az elmúlt évek során, az csak cirkuszba menjen, ott eléri célját. Talán csak az égítestek pályája maradt olyan változatlan, mint a cirkusz, formában és lényegben egyaránt.

Mindjárt most hangsúlyozni akarom, hogy ez nem panasz, nem kifogás, nem baj. A baj ott van, hogy a cirkusz a régi maradt, a régi kedves, naiv mulatság, mi pedig előregedtünk mellőle. Minekünk mindez már, sajnos, vieux jeu. Érdektelen, elcsépett, unalmas. Olyan unalmas és olyan elcsépett, mint minden egyéb, ami valaha érdekes, mulattató és csodálatraméltó volt számunkra. Nem tudunk örülni, nem tudunk csodálkozni jó, boldog naivitással, olyanok vagyunk, mint az elkényeztetett gyerek. Nem imponálnak játékszereink, ujkra várunk, hogy azokat is megunjuk pár nap alatt, eltörjük és szemétre dobjuk.

A mai ember nem tud élni, nem tud örülni, nem tud boldog lenni, mert nincsenek illúziói. Neki semmi sem imponál, ő senkit nem tisztel és nem csodál, neki nem kell poézis és filozófia, nem kell szerelem, hit, harc, lelki extázis, ő túl van már mindezen a régi romantikus gyerekségeken. Nem tréfa, nézzenek utána önmaguk lelkében: a középeurópai civilizáció hájai, amelyekkel megkentek bennünket az elmúlt két évtized során, immunizálták az embert minden jóleső kedves örömmel, a boldogság minden formájával szemben.

Emlékeznek? Néhány évvel ezelőtt még bizonyos fenség, félelmetesség volt ezekben a szavakban: *oroszlán, tigris, leopárd*. . . Ma?

Hogy a tigris vérszomjas bestia? Ugyan! Micsoda fegyverei vannak egy ilyen vadállatnak? Erős izmai, karmai és agyarái? Mire megy ő mindezekkel az én robbanó golyókkal töltött ismétlő puskámmal szemben? Vérszomjas? És ezt én mondom rá? Én, az ember, a gyilkos gázok, a bombavető repülőgépek, az aknák és torpedók feltalálója, és alkalomadtán buzgó alkalmazója? Ehhez igazán nincs jogom. De ha így van, akkor minek idomítani, szelidíteni ezeket a szegény ártatlan állatokat? Minek elhozni őket a pusztából, ahol eléldelgelhetnének még egy darabig, amíg a terjedő civilizáció meg nem fosztaná őket az életük feltételeitől, amelyekre egy náluk sok-

kal nagyobb és erősebb ragadozónak van szüksége; az embernek.

És azok az életveszélyes, nyaktörő mutatványok. Valamikor bámulatos és nagyszerű volt az az ember, aki az élet megfizethetetlen értékével játszott. Ma? Amikor oly sok az ember s közöttük annyi fölösleges, annyi nehezen indokolható egzisztenciája, annyi hely-kereső és helyét sehol nem találó, mit ér egy emberélet? Ma, amikor tömegek tülekednek, hogy köszénbányák szörnyű, sötét és nedves, egészségpusztító mélyeiben elkoptathassák életüket a mindennapi kenyérért, ma amikor nincsenek többé ambíciók és igények szép életre, kedves, derűs, boldog életre, mert nem is lehetnek, ma nem gyönyörködhetnek az akrobata mutatványok, nem döbbennek meg, nem ragadnak bámulatra, nem érdekesek.

És ez a mi nagy tragikumunk. Ez, hogy a természeti erőknön aratott diadalunk tetején, a civilizáció annyira vágyott vívmányainak birtokában nem tudunk örülni, gyönyörködni, izgalomba jönni, bámulni és megdöbbenni. Nincs többé gyermeki szív, nincs ártatlan lélek, nincs naivítás. Megöregedtünk. Megöregedtünk, még pedig savanyu aggregéyek módjára; az életünk értelmetlen és tartalmatlan s műveltségében, tapasztaltságában, mindent kipróbált érettségében végtelenül szomorú és reménytelen. Nem lelkesedünk, nem szeretünk, nem gyűlölünk; siralmas közöbösséggel nézünk a jövőbe, amelytől semmit sem várunk. Nincs többé poézis és páthosz, nincs tüzes érzés és bölcs értelem. Kiveszett a két régi ideál: a Dichter és Denker. Körülöttünk semmi, bennünk semmi; üres szívvel, fáradt szemmel nézzük a végtelen, egyszínű tengert előttünk és mögöttünk s már nem is várjuk a partot, mert ez, ha van is, csak olyan messze lehet, hogy amíg odaérünk, az utunkkal együtt az életünk is véget ér.

J. A. P.

A pásztoi kereskedők sérelme.

A pásztoi kereskedői kar súlyosan sérelmezi azon körülményt, hogy a 3 évre megalakult adófel-szólamlási bizottságban sem a múlt, sem a jelen ciklusban nem nyert képviselést.

Szerintük Pásztó és környékének egészen más a gazdasági jellege, mint a járás többi részeinek s így kívánatos lett volna, hogy Pásztó is képviselethez jusson egy oly tag által, aki az ottani különleges gazdasági viszonyokat ismeri, és így kellő felvilágosítást tudott volna adni az ottani adóalanyok életkörülményeiről.

A panasz jogosságához szó sem férhet: — szerintünk a korrekturára csak két mód lehetséges: amennyiben a bizottság elnökének módjában állna, helyes volna talán, — szakértői minőségben 1—2 pásztoi lakost behívni a pásztoi adófel-szólamlók adótárgyalásának idejére.

Amennyiben ez nem volna keresztülvihető, — a felszólamlási bizottság valamelyik tagjának volna kötelessége a helyszínen a megfelelő adatokat kellő információ alapján beszerezni.

A vármegyei iparosok és kereskedők jogos panasza!

Nem lehet a kedvezményes vasúti jegy eszközöse a Pesten való vásárlásnak!

Az ország lerongyolódott iparos és kereskedőtársadalma egymás után hallatja jajszavát. Kőszeg, Debrecen, egy-egy állomása a kínzó bajok megnyilatkozásának.

Az ország mai nehéz gazdasági helyzete nem teszi lehetővé a segítségnyújtásnak azt a mérvét, amelyet a bajok gyökeres orvoslása megkívánna.

A legsúlyosabb sérelmeket azonban orvosolni kell; az iparosok és kereskedők létfenntartási lehetőségét biztosítani kell.

Az állami pénzen velük versenyző közüzemeket feltétlenül le kell építeni és módot kell nekik nyújtani, hogy adósságaikat hosszabb időre adott moratóriummal rendezhessék.

Könnyíteni kell súlyos közterheiket. Hevesvármegye iparosai és kereskedői, de különösen a hatvani és gyöngyösi járásban lakók az általános bajokon kívül még súlyos helyi betegségben is szenvednek.

A főváros közelsége módot ad a vasúti kedvezménytel bíróknak arra, hogy szükségleteiket Budapesten szerezzék be, miáltal tetemes jövedelemtől fosztják meg iparos és kereskedő társaikat.

Hogy a saját szükségleteiket ilyen módon fedezik, ez még a kisebb hiba volna! De ugyanakkor beszerzik esetleg a sógornak, komának sőt a jó szomszédnak is a nekik szükséges árukat.

Az egyszerűbb néposztályhoz tartozók a kirakodó vásárokon szerzik be szükségleteiket, a tehetősebb emberek Budapesten, ily körülmények között teljesen jogos a kérdés: miből éljen hát a helybeli iparos és kereskedő, miből fizessen adót és miből járuljon hozzá a közület fenntartásához.

Ezeket a bajokat lehet és kell segíteni! Egy új vásárlási morálnak kell kialakulni.

Nem elég a v.ünk együtt élő iparos és kereskedő vállalatoké nekünk magunknak is be kell látni, hogy becsületbeli kötelesség — saját érdekünk is az ő támogatásuk.

A társadalom egyes rétegei vezetőinek jobb belátása és odaadó propagandája — bizton hisszük, hogy jó eredményre vezetnek; e helyről kérem szóval fordulunk hozzájuk: fogjanak össze a becsületes nemzetmentő munkában!

Súlyos balesetet okozott a villanyáram.

A gyermeki könnyelműségnek, a fékezhetetlen rakoncátlanságnak majdnem áldozata lett Hevesen Kiskartali József 9 éves gyermek, aki a nagyfeszültségű villanyáram vezeték oszlopára fölmászott és megérintette a vezetéket is.

Most nagyfokú égési sebekkel súlyos betegen fekszik.

A szülők — az iskolák a sajnálatos esetet fölhasználhatnák elrettentő példának. Az ilyen végzetes gyermeki könnyelműségeknek utját kell állani idejében.

Cressi hír. Dr. Weil Andor fogorvosi rendelőjét Dr. Előd József házában (volt Lippe-ház) e hó 15-én megkezdette.

A hatvani i. r. hitközség fűrdőavatása. A hatvani i. r. hitközség tagjainak régi óhaja ment teljesedésbe a rituális fűrdő felállításával, amelynek egyrésze, mint közfűrdő. Hatvan egész lakosságának rendelkezésére áll. Az avatási ünnepélyen Friedmann Ignác, az olaszlisztkai főrabbi is megjelent. Dr. Adler Vilmos főrabbi; Sebők Jenő szerkesztő és Weil Gábor kereskedő üdvözölték lelkes szavakkal Blumenthal Béla hitközségi elnököt, akinek ügybuzgalma és áldozatkészsége tette lehetővé az úgy vallási, mint közegészségi szempontból fontos intézmény megvalósítását. A hitközség elhatározta, hogy e nemes ténykedését a fűrdő falán elhelyezett emléktáblával örökíti meg.

A pásztói tifusziarvány. Hosszú hetek után végre örömmel adhatunk hírt róla, hogy a pásztói tifusziarvány szünőfélben van. Ez azon üdvös intézkedésnek köszönhető, hogy a járványkórházat felállították, miáltal a betegek elkülönítése és rendszeres orvosi kezelése lehetővé vált. Azóta haláleset nem is fordult elő. Az elmúlt héten ugyan még bejelentettek egy-két gyanús esetet, azonban minden remény megvan arra, hogy sikerült a járványt elfojtani. A bejelentett 77 eset közül már 31 gyógyult, 5 haláleset volt, ezúlszerint k. b. 20-an nyernek a kórházban orvosi kezelést. A közigazgatás a vármegyei és a járási orvos együttes felkülsmeretes, eber munkájának köszönhető a veszedelmesnek mutatkozott járvány továbbterjedésének megakadályozása.

A jó gazda tudja, mi kell: **Monori Mag** mindig kikel!

Magyar Magtenyésztési r. t.

Budapest-Monor

KÖZPONTJA: BUDAPEST, IV. SZEP-UT 1. SÜRGÖNYCIM GRANARIUM.

MONORI MAGKERESKEDÉSE: BUDAPEST, IV. KOSSUTH-UT 3.

TELEFON: AUT. 86-8-160.

OSZI ÁRIEGYZÉK KIVÁNATRA INGYEN ÉS BERMENTVE.

A gazdák három nagy sérelme.

Írta: Strausz Gyula.

Köztudomásu, hogy Hevesmegye tiszafüredi járását, ennek különösen hat községét, mondhatni: a bolsevizmus óta, állandóan katasztrófa éri. E hat községben, azaz a Tisza tulsó partján a román megszállás kb. egy évig tartott. A gazdaságokat kirabolták. Terményt, állatot, mindent elvittek. 1925-től állandóan aszály, fagy, hűtös pusztított itt, az idén pedig a hőguta és a rozsdá elvitte a buzatermés 70—80 százalékát. E vidék gazdái mindent elkövettek, hősies kitartással fáradhatatlanul dolgoztak azon, hogy ugy a saját, mint a közérdekében a termelést fenntartsák. Tudjuk azonban, hogy ma a termelés ráfizetéssel jár. Matematikai pontossággal beigazolható tehát, hogy a gazdaság továbbvitele, a termelés folytonosságának biztosítása majdnem lehetetlen. A közép és nagybirtokosok súlyos helyzetéből következik, hogy alkalmazás, munka és kereset nélkül teng a vidéknek gazdasági munkássága is. Így ezek is a lehető legrosszabb helyzetben vannak.

E súlyos állapot közepett a magas kormány és az egységespárt agrár-blokkjának lámdhatatlan munkájából megszületett az ugynevezett „gazda-moratórium”. Ennek a moratóriumnak előmunkálatai még a rendkívül kedvező terméskülátások mellett történtek. Akkor még senki sem számolt a hőgutának és a rozsdának ekkora kárával, amely elvitte ugyszólván az egész buza-termést. Senkisé számolt arra, hogy az árpat 7, a rozsdot 6 és a csövestengerit 3 pengőért lehet értékesíteni. Ilyen bevételi lehetősédek mellett, amikor a gazdaság üzembentartása is csak súlyos ráfizetés mellett lehetséges, bármennyire is erőlködik a gazda, bármennyire megvan benne a fizetőképesség, sem adófizetési, sem kamatbeli kötelezettségeinek eleget tenni nem tudhat. Beigazolódtott ez augusztus 16-án. Ez a terminus volt az, ameddig a gazdáknek a moratórium-rendelet értelmében, a folyó évi adókötelezettségeiknek eleget kellett tenniök. Ez volt ugyanis előföltétele a gazdamoratórium igénybevételeének. S ennek ellenére alig egy-két gazda tett ennek eleget. Tekintettel arra, hogy a gazdák a bajikkal szemben már tehetetlenek, teljesen sorsára hagyják ügyeiket. Ezt a súlyos helyzetet szívén hordja a kerület kiváló képviselője: vitéz Bobory György dr. is, aki e bajokat jól ismerve és látva, mindent elkövet, hogy illetékes helyen megfelelő orvoslást és megoldást találjon.

Különösen három dolog súlyos sérelme e vidék gazdáinak:

1. Az OKH. kiméletlen végrehajtásai a gazdák ellen.

2. Az idei aszály- és rozsdá-károk becslése. A talpon és a keresztben álló buzát becsülték ugyanis fel a károsodás szempontjából, pedig a károsodás valódi nagyságát csak a cséplési eredmény mutatta meg.

3. A hátrólékos adók ügyének rendezetlensége. A régi adót nem tudják kifizetni. Bármit fizet most a gazda, azt csak a régi kamataira írják. Pedig ezeket az adókat még a 32 pengős buza idején vetették ki. Azóta egy ideig 24, később 12 százalékos késedelmi kamattal kamatoztatták a hátrátékokat. Ezeknek az adóknak rendezése a legsürgősebb kívánalom ugy az állam mint a gazda érdekében.

Arverési hirdetmény.

Dr. Vajda Lipót ügyvéd által képviselt Ujhelyi Zsófia végrehajtató javára végrehajtást szenvedett ellen 87 pengő tőke, ennek 1932. évi január hó 20-tól járó 5 % kamatai 4'86 pengő bíróság megállapított eddigi, valamint jelen tűzéssel felmerült költségek erejéig a hatvani kir. járásbíróóság 1656 1926 sz. végzésével elrendelt és 1931 dec. hó 30-n fogatosított kielégítési végrehajtás során le-felülfoglalt és 13210 pengőre becsült ingóságokat, közöttük: répakészlet, téhen, bor. gabonameműek, a Vht. 102. §-a alapján Pásztó községbe, végrehajtást szenvedett-nél folytatva Szurdokpüspökihez tartozó Filimes puszán 1932. évi október hó 4 napján d. u. 5 órára kütözött bírói árverésen a legtöbbet ígérőnek, készpénzfizetés ellenében, esetleg a kikiáltási áron alul is, de legalább a becsérték 2/3-ad összegéért elfogom adni. Ezen árverést a Vh. nov. 20. §-a értelmében azon végrehajtók (csatlakozók) javára is kütözöm. kik a hirdetmény kibocsátása napjáig a fenti ingókra kielégítési jogot szereztek és ellenük halasztó hatályu igénykereset nincs.

Hatvan, 1932. szept. hó 10 napján.

Karácsony Dezső
kir. jb. végrehajto

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
Vig Vilmos. Hatvan, Telefon: 85.

Társzerkesztő: **Balogh István Gyöngyös.**

Főmunkatárs: **Kelemen Andor, Eger.**

Kéziratok előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivatal címére Hatvanba küldendők.

Hirdetések díjszabás szerint.

ASBESTPALA-ÉRTÉKESITŐ K. F. T.

„NAGYBÁTONY-UJLAKI” EGYESÜLT IPARMŰVEK R. T. = MISKOLCZI ÉS TÁRSA ASBESTCEMENTPALAGYAR B. T.
PALAGYÁRTMÁNYAINAK KÖZPONTI ELADÁSI IRODÁJA : Budapest, V. Vilmos császár-út 32.
Sürgőnycim : PALAKÖZPONT. Gyár PISZKEN (Esztergom m.) Telefon : 27430.

A legjobb és legbiztosabb tetőfedőanyag, amely soha javítást nem igényel, a tűz, fagy és vihart álló

„TERRENOI” és a * * * „UJLAKI” ASBESTCEMENTPALA !

Kerületi képviselő HATVANBAN : Blumenthal Béla fakereskedő.

A. B. C.

utasok részére:

A: Ha Budapestre jön, szálljon meg a dunaparti elsőrangú BRISTOL szállodában.

B: mert olcsó áron nyújt mindent: szép szobát, kitűnő ellátást és szórakozást, hisz ugy a délutáni teánál, mint az esti vacsoránál tánc van.

C: mindezt (szobát teljes kitűnő ellátással) — a szoba fekvésétől függően — már napi 12 — pengőért kaphatja.

A gondos háziasszonynak minden **csüförtökön**

első teendője, hogy felkeresse

Hajdu Ármin

üzletét,

ahol friss pörkölésű elsőrendű

kávét

kap igen jutányos áron! — Denaturált szesz nagyban és kicsinyben! — Vidéki megrendeléseket pontosan eszközök! Saját érdeke parancsolja, hogy egyszer próbálja meg.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS!

Kérjük lapunk igen tisztelt olvasóit, hogy előfizetési díjaikat sürgősen beküldeni sziveskedjenek.

A Hevesvármegye kiadóhivatala.

Kál-Kápolna

VASUTÁLLOMÁS MÖGÖTT

Jufász István

az egri „Korona” volt bérlojének vendéglője és szállodája

Kitűnő magyar konyha — Kiváló egri fajborok

Ugyanott bérautó állomás.

Eger közelében, a Bükk vadregényes völgyében

a felsőtarkányi sziklaforrás vendéglő házi kezelesben!

Izletes hideg és meleg ételek! Kitűnő egri borok!

A legideálisabb kirándulók hely Autobuszjárat!

Társasbédék, bankettek, esküvők, séták, nyaralók ellátását minden áron vállaljuk. A községben lakásról gondoskodunk. Forráskezelés. Szőlő- és Pálinkaüzem.

Bell Miklós

teglás
cserépgyára.

Mátraderecske.

Dámosgyörki HANGYA

szövetkezetnél a híres tatai szén és tatai brikett kapható.

Standard rádiókészülékek.

Illés Béla

radiószaküzletében.
Eger. Telefon: 230.

„Bika”

szálloda és étterem

Tiszafüreden

A nyaralási idejére

napi penzle lakással együtt:

1 személyre 400 P. — 2 személyre 400 P.

3 személyre 400 P.

Pétervásáran

HORÁNSZKY LÁSZLÓ
hírneves

„Kakas” vendéglője és szállodája

megyeszerte dicsért magyar konyhájával, nagyszerű egri boraival és előzékeny kiszolgálásával a vendégek minden igényét kielégíti.

Tatai darabos szén és a tatai brikett pótol minden más külföldi szenet!

NYOMATOTT VÉG: DEZSŐ KÖNYVNYOMDÁJÁBAN HATVANBAN.